

A BIZTOSJELÖLTNEK FELTETT KÉRDÉSEK**Wopke HOEKSTRA****Éghajlat, nettó zéró és tiszta növekedés****1. Általános alkalmasság, európai elkötelezettség és személyes függetlenség**

Milyen személyes képességekkel és tapasztalatokkal rendelkezik, melyek különösen alkalmassá teszik Önt arra, hogy biztосként előmozdítsa – elsősorban azon a területen, amelynek felelőse lenne – az általános európai érdekeket? Hogyan járul majd hozzá a Bizottság politikai iránymutatásainak végrehajtásához? Hogyan valósítja majd meg a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, és hogyan építi be a nemek közötti egyenlőség szempontjait a tárcájához tartozó valamennyi szakpolitikába? Hogyan valósítja majd meg az ifjúsági szempontok érvényesítését?

Függetlenségére vonatkozóan milyen biztosítékokkal tud szolgálni a Parlamentnek, és hogyan biztosítaná, hogy semmilyen múlt-, jelen- vagy jövőbeli tevékenysége ne ébresszen kétséget a Bizottságon belüli feladatkörének ellátásával kapcsolatban?

Megtiszteltetés volt számomra, hogy az Ursula von der Leyen elnök vezette leköszönő Bizottságban éghajlat-politikai biztосként tevékenykedhettem. Rendkívül elkötelezett vagyok az iránt, hogy továbbra is kivegyem a részem egy olyan Európai Unió létrehozásából, amely polgárainak és gazdaságának, jövőbeni jólétüknek és biztonságuknak a javát szolgálja, és amely komolyan veszi helyét és felelősségét a világban.

Egy olyan időszakban nőttem fel, az 1970-es és 1980-as években, amelynek egyik történelmileg meghatározó eleme kétségtelenül a hidegháború, Európa vasfüggönnyel és fallal való fájdalmas kettészakítása volt. Fialat koromtól kezdve megtanultam, hogy soha ne tekintsem magától értetődőnek a békét, a jólétet és az együttműködést, hanem tegyek ezekért. A Rómában, majd később Berlinben és Fontainebleau-ban eltöltött évek lehetőséget nyújtottak arra, hogy külföldön éljek és dolgozzak, idegen nyelveket tanuljak, megtapasztaljam az életmódok sokszínűségét, és ami a legfontosabb, megismerjem azokat az értékeket és álmokat, amelyek minden európai polgár számára fontosak. Ezek mellett továbbra is ki kell állnunk. A közügy szolgálata és a felelősségvállalás az, ami arra készítetett, hogy a magánszektorból a közszolgálatba nyergeljek át, és ezen a területen dolgozzak kezdetben Hollandiában, 2023 októbere óta pedig az Európai Unióban.

Szakmai pályafutásom során lehetőségem nyílt arra, hogy Unió-szerte számos különböző partnerrel működjek együtt. Pénzügyminiszterként részt vettem a pénzügyminiszterek éghajlat-politikai koalíciójában, és olyan témákon dolgoztam együtt kollégáimmal, mint a tőkepiaci unió, a holland pénzügyek környezetbarátabbá tétele, valamint a „Növekedési Alap” (Groeifonds) elindítása a fenntartható növekedésbe történő beruházások növelése érdekében. Emellett a felügyeletem alatt Hollandia jogszabályokat vezetett be a postafiókcségekkel szemben, és foglalkozott az adózási szempontból nem együttműködő és az alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságoknak fizetendő jogdíjak kérdésével.

Holland külügyminiszterként kollégáimmal együtt korunk nagy kihívásain dolgoztam, így foglalkoztam a háború, a biztonság, a fenyegetések és az éghajlatváltozás kérdésével, és mindez megmutatta számomra az együttműködés fontosságát. Külügyminiszterként minden tőlem telhetőt megtettem annak érdekében, hogy Európa geopolitikai szempontból erősebbé váljon, fegyverekkel támogathassa Ukrajnát és jogilag felelősségre vonhassa Oroszországot. Az Európai Unió úgy tud a legjobban megbirkózni ezekkel a kihívásokkal, ha együtt dolgozunk – Európán belül, de globális szinten is.

Legutóbbi megbízatásom során éghajlat-politikai biztосként a biztosi testület többi tagjával karöltve együttműködtem az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal a klímasemlegesség 2050-ig történő eléréséhez és a 2030-ra kitűzött éghajlat-politikai célok megvalósításához szükséges szakpolitikák kidolgozása, elfogadása és végrehajtása érdekében. Mély meggyőződésem, hogy az éghajlat-politikai fellépést a versenyképesség növelésével és a gazdaság fejlesztésével kell párosítanunk, méghozzá oly módon, hogy senki ne kerüljön hátrányba.

Elősegítettem az éghajlat-politikai jogszabályokkal kapcsolatos munkát, így például a nehézgépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások és a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítvány elfogadását.

Európa azonban nem képes egyedül megoldani az éghajlatváltozás jelentette kihívásokat. Ezért törekedtem arra, hogy a Párizsi Megállapodás melletti uniós elkötelezettség szem előtt tartásával előrevigyem a Bizottság éghajlatváltozással kapcsolatos globális fellépését. Ursula von der Leyen elnökkel együtt világszerte együttműködtem partnereinkkel a COP28 tárgyalások sikeres kimenetele érdekében. Ennek eredményeként a globális értékelés részeként globális kötelezettségvállalás született az energiahatékonyság megkétszerezéséről, a megújulóenergia-kapacitás megháromszorozásáról és a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásról.

Remélem, kijelenthetem, hogy eleget tettem azoknak a kötelezettségvállalásoknak, amelyeket 12 hónappal ezelőtt biztosságjelölti meghallgatásom során a Parlamentben tettem, és vállalom, hogy – amennyiben a Parlament megtisztel bizalmával – ez a továbbiakban is így lesz. Amennyiben az éghajlatért, a nettó zéró kibocsátásért és a tiszta növekedésért felelős biztosi tisztségemben a Parlament megerősít, minden tőlem telhetőt meg fogok tenni azért, hogy továbbhaladjunk a klímasemlegesség elérése felé vezető úton, további gazdaság növekedés mellett.

Ezzel összefüggésben fontos, hogy kedvező környezet alakítsunk ki ahhoz, hogy a vállalatok az átalakulás útjára lépjenek. Az olyan eszközök, mint az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM), támogatni fogják az EU fokozott éghajlatvédelmi törekvéseit, és biztosítják, hogy a termelésnek a kevésbé ambiciózus éghajlat-politikával rendelkező országokba történő áthelyezése ne ássa alá az éghajlat-politikai fellépést. Ezen átmenet következő szakaszának kialakításából is ki fogom venni a részemet. E szakasz részét képezi az a javaslat is, hogy az európai klímarendelemben 2040-re vonatkozóan 90%-os nettó kibocsátáscsökkentési célértéket rögzítsünk. A versenyképesség és az igazságos átmenet biztosítása lehetővé teszi számunkra a 2040-re kitűzött cél elérését. Elő kívánom mozdítani továbbá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó európai tervet, a megválasztott elnök politikai iránymutatásával összhangban, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciával, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni felkészültséggel és a kockázatkezeléssel kapcsolatos munkánkra támaszkodva. Az éghajlatváltozás mérséklésével, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással és az éghajlatváltozásra való felkészüléssel kapcsolatos erőfeszítéseink lehetőséget kínálnak arra, hogy a gazdaságban élenjárók legyünk. Ezért a jólétért és az iparstratégiaért felelős ügyvezető alelnökkel és más érintett biztosokkal együttműködve tisztaipar-megállapodás kidolgozását tervezem, amelynek középpontjában a dekarbonizáció, valamint a tiszta technológiák és a beruházások ösztönzése áll.

Szilárd meggyőződésem, hogy az adózás területe döntő szerepet játszik a versenyképesség, a jólét és a méltányosság előmozdításában, valamint az ökológiai és digitális kettős átállás megvalósításában. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén erőfeszítéseket fogok tenni annak érdekében, hogy adórendszerünk ebbe az irányba mutassanak. Mindenekelőtt törekedni fogok a tiszta technológiák elterjedését ösztönző energiaadóztatás és adóintézkedések bevezetésére, valamint annak feltérképezésére, hogy miként lehetne még inkább környezetbarátá tenni a héarendszereket. Az adózás méltányossága az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelemnek is függvénye. Ezért azon fogok munkálkodni, hogy ezzel kapcsolatban Európa törekvései a jövőben is a lehető legambiciózusabbak legyenek. Belföldi erőfeszítéseink mellett együtt fogok működni a tagállamokkal a nemzetközi adóreformról szóló globális megállapodás végrehajtása érdekében.

Biztosi kinevezésem megerősítése esetén megtiszteltetés lesz számomra és büszkeséggel fog eltölteni, ha csatlakozhatok ahhoz a biztosi testülethez, amelyet újra a Bizottság 2019-ben megválasztott első női elnöke vezet. Egész szakmai pályafutásom során támogattam a nemek közötti egyenlőséget, így többek között arról is gondoskodtam, hogy saját munkatársaim körében is kiegyensúlyozott legyen a nemek aránya. A sokszínűség azonban túlmutat a nemek közötti egyenlőségen. A legjobbban teljesítő csoportok a sokszínű csoportok, ezért támogatni fogom a sokszínűséget, ahol csak erre lehetőségem lesz. Apaként teljes mértékben tudatában vagyok annak, hogy mint szülő és mint közszolgá egyaránt felelős vagyok azért, hogy egy olyan kontinentet és bolygót hagyjunk örökül az utánunk következő generációknak, ahol azok jólétben és boldogan élhetnek. Ehhez az ő véleményüket is meg kell hallgatni. Eddigi feladatkörömben az éghajlat-politika terén rendszeres eszmecekerét folytattam a fiatalokkal, többek között az uniós éghajlati paktum fiatal nagyköveteivel, a fiatal mezőgazdasági termelőkkel, illetve bizonyos ügyeket támogató fiatalokkal annak érdekében, hogy az ő nézőpontjuk is érvényesüljön. A továbbiakban is számítok a fiatalok részvételére, amely együttműködésnek a tervek szerint a megbízatásom első 100 napján belül elindítandó ifjúsági párbeszédnek adnak majd keretet.

Biztosi kinevezésem megerősítése esetén teljes mértékben a Szerződéses betűjével és szellemével, valamint a biztosok magatartási kódexével összhangban járnék el. Nem fogadnék el utasításokat semmilyen kormánytól, sem más szervezetektől, és mindig az európai érdekeknek megfelelően cselekednék. Amennyiben olyan helyzet

merülne fel, amely összeférhetlenséghez vezethet, vagy amelyben pártatlanságom megkérdőjelezhető, haladéktalanul tájékoztatnám a Bizottság elnökét. Érdekeltségi nyilatkozatom nyilvános és teljes, és kötelezettséget vállalok annak biztosítására, hogy személyes körülményeim megváltozása esetén frissítsék azt.

2. A tárca irányítása és együttműködés az Európai Parlamenttel

Kötelezettséget tud-e vállalni arra, hogy megfelelően tájékoztatja a Parlamentet saját és az irányítása alá tartozó szervezeti egységek tevékenységeiről? Milyen szempontból tekinti magát elszámoltathatónak a Parlament előtt?

Milyen konkrét kötelezettségvállalásokat kíván tenni a Parlamenttel végzendő közös munka és a Parlamentben – bizottsági és plenáris üléseken – való jelenlét, az átláthatóság, az együttműködés, valamint a Parlament álláspontjainak és jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozó kéréseinek tényleges nyomon követése tekintetében? Készen áll-e arra, hogy a tervezett kezdeményezésekkel és a folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban a Parlamentet – a Tanáccsal egyenrangú félként – naprakész információkkal és dokumentumanyaggal lássa el?

Éghajlat-politikai biztosként betöltött jelenlegi feladatkörömben szorosan együttműködtem az Európai Parlamenttel, és első kézből szereztem tapasztalatot arról, hogy a 2050-ig tartó időszakra szóló éghajlat-politikai programunk tekintetében a Parlament vezető szerepre törekszik, és komoly szakértelemmel, illetve elkötelezettséggel bír. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén ismét kötelezettséget vállalok arra, hogy együttműködöm a Parlamenttel, és teljes mértékben tiszteletben tartom annak intézményi szerepét és jogait az éghajlat, a nettó zéró kibocsátás és a tiszta növekedés, illetve az adózás területén. Arról is gondoskodnék, hogy a felelősségi körömbé tartozó szolgálatok az egyes szakpolitikai területeken az együttműködés és a tisztelet szellemében járjanak el a Parlamenttel szemben.

Az elnök vezetése alatt a biztosi testület valamennyi tagjával szorosan együtt fogok működni. Munkánk teljes koherenciájának és következetességének biztosítása érdekében elsődleges lesz számomra a tiszta, igazságos és versenyképes átállásért felelős ügyvezető alelnökkel, valamint a jólétért és az iparstratégiáért felelős ügyvezető alelnökkel való szoros együttműködés, csakúgy, mint a többi biztossal folytatott munka, többek között a pénzügyi szolgáltatások, a környezetvédelem és a vízgazdálkodás rezilienciája, a mezőgazdaság, az energiaügy, a közlekedés, a kereskedelem és az egyszerűsítés terén.

Mindig is hittem abban, hogy a közös célkitűzések és sikeres eredmények elérése a rendszeres párbeszéd, az együttműködés, a kölcsönös bizalom és a minél nagyobb mértékű átláthatóságon alapul. Teljes mértékben elkötelezett vagyok amellett, hogy a keretmegállapodással összhangban jóhiszeműen együttműködjek az Európai Parlamenttel. Ez vonatkozik a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságra (ENVI), a Gazdasági és Monetáris Bizottságra (ECON) és annak Adóügyi Albizottságára (ECON), az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságra (ITRE), valamint minden más olyan szakbizottságra, amely érdekelt az éghajlat-politikában, a nettó zéró kibocsátásban, a tiszta növekedésben és az adózásban, és amellyel célszerű párbeszédet folytatni.

Mivel számos esetben voltam közvetlen munkakapcsolatban a Parlamenttel, első kézből szerzett tapasztalattal rendelkezem, és a Parlamenttel való intézményi egyeztetést nem csak kötelességnek tartom, hanem kapcsolataink sarokkövének, valamint a sikeres politikai döntéshozatal és végrehajtás alapjának is. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén továbbra is részt fogok venni a parlamenti vitákban, és a felelősségi körömbé tartozó területeken különböző módon együtt fogok működni a Parlamenttel és annak képviselőivel. Elkötelezett vagyok amellett, hogy a jogalkotási folyamatban – többek között a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti háromoldalú egyeztetéseken – a Bizottság ellássa szerepét, teljes mértékben tiszteletben tartva a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást és a két intézmény közötti keretmegállapodást. Elfogulatlan közvetítőként a Parlamentet és a Tanácsot egyenlő módon fogom kezelni, és ennek megfelelően fogom rendelkezésükre bocsátani az információkat és a dokumentumokat, tiszteletben tartva az uniós Szerződések szerinti intézményi jogait és kötelezettségeiket.

A keretmegállapodással összhangban arra is kötelezettséget vállalok, hogy minden tőlem telhető megteszek azért, hogy az Európai Parlament három hónapon belül választ kapjon a tárcámhoz tartozó kérdésekben kiadott állásfoglalásaira. Politikai iránymutatásában a megválasztott elnök elkötelezte magát amellett, hogy a Bizottság még intenzívebb együttműködést fog folytatni az EUMSZ 225. cikke szerinti állásfoglalások megvitatása során, és a biztosok ennek megfelelően részt vesznek az ezekről az állásfoglalásokról a parlamenti bizottságokkal folytatott strukturált párbeszédekben. A felelősségi körömbé tartozó területeken magam is biztosítani fogom ezt a párbeszédet. Amint azt a Parlamenttel való számos eddigi hivatalos és informális együttműködés során

bizonyítottam, továbbra is a lehetőségeim szerint elfogadom a parlamenti képviselők megbeszélésekre szóló meghívásait, és a lehető leggyorsabban válaszolok leveleikre és kérdéseikre. Nem csak számomra személyesen, de munkánk sikere szempontjából is fontos volt, hogy a COP28-tárgyalások előtt és alatt, valamint a felelősségi körömbé tartozó minden más kérdésben proaktívan együttműködtem az Európai Parlamenten belül a politikai paletta valamennyi szereplőjével, és ezt a jövőben is folytatni fogom. Nyomon fogom követni a felelősségi körömbé tartozó szakpolitikák érvényesítését és végrehajtását, és erről tájékoztatni fogom az illetékes parlamenti bizottságokat.

2011 és 2017 között a holland szenátus megválasztott tagjaként, majd később pénzügyminiszterként, külügyminiszterként és miniszterelnök-helyettesként, most pedig európai biztosként szerzett tapasztalataim révén teljes mértékben tisztában vagyok a jó munkakapcsolatok és a rendszeres egyeztetések fontosságával. Ezért mindig is arra törekedtem, hogy proaktív módon megszólítsuk a parlamenti képviselőket, bizalmi légkört építsünk ki, és együttműködjünk a széles körű támogatás érdekében. Korábbi tapasztalataim szerint ez nemcsak a rendes jogalkotási folyamatokban segített megoldásokat találni, hanem lehetővé tette a szükséges bizalom és tisztelet kiépítését sürgős helyzetekben vagy jelentős szakpolitikai döntések idején, például a Covid19-világjárvány kezelése, Ukrajna támogatása és az Oroszország agressziós háborújából származó következmények kezelése során.

Biztosi kinevezésem megerősítése esetén arra számítok, hogy időnként kihívásokkal kell szembenéznünk a megoldások és megállapodások kialakítása terén is. Ugyanakkor ezek azok a pillanatok a politikában, amikor a nyitott, megbízható és tiszteletteljes eszmecsere segíthet a közös álláspont kialakításában. Az ajtóm eddig is mindig nyitva állt, és a továbbiakban is mindig nyitva lesz, és örömmre szolgál, hogy Önök közül sokan személyesen győződtek meg arról, hogy betartottam ezt az egy évvel ezelőtt tett vállalásomat.

Az Európáért való közös munka és az európaiakkal való szorosabb együttműködés törekvésének szellemében a megválasztott elnök és az új biztosi testület célja, hogy a Bizottság fokozza a helyszíni jelenlétét, gyakrabban nyilvánuljon meg és több régióban legyen jelen. Teljes mértékben osztom ezt az elképzelést. A 27 tagállam polgárai által közvetlenül választott egyedüli intézményként az Európai Parlament egyedülálló módon képviseli hangjukat. Elkötelezett vagyok amellet, hogy rendszeresen ellátogassak a tagállamokba, és lehetőség szerint helyi szintű látogatásokat tegyek – városokban, falvakban, vidéki és távoli területeken –, hogy találkozjam a polgárokkal, majd Önökkel közösen megvitassuk igényeiket és céljaikat. Az ilyen eszmecserek a közszolgáltatásban és jelenleg európai biztosként eddig betöltött szerepkörömben a legértékesebb és leginkább előrevivő élmények közé tartoztak.

A párbeszéd, a tisztelet és a lojális együttműködés szelleme mind kulcsfontosságú érték a közérdek szolgálatában. Vállalom, hogy az éghajlattal, a nettó zéró kibocsátással, a tiszta növekedéssel, az adózással és az ezeken túlmutató kérdésekkel kapcsolatos munkám során mindig szem előtt tartom ezeket.

A Gazdasági és Monetáris Bizottság kérdései

Társasági adózás és az adócsalás, az adókiájtás és az adókikerülés elleni küzdelem

3. Hogyan tervezi az adópolitikák révén támogatni az EU versenyképességét, hogy csökkentse az adózási fegyvellemmel kapcsolatos költségeket, valamint az adóterheket – különösen a kisebb vállalatok számára –, miközben folytatja az adócsalás, az adókiájtás és az adókikerülés elleni küzdelmet? Milyen stratégiát tervez követni annak érdekében, hogy leküzdje a Tanácsban az olyan közös uniós társaságiadó-kezdemenyezések elfogadására vonatkozó egyhangú döntéshozatalt – mint például a DEBRA, a HOT és a BEFIT, valamint az adókikerülés elleni javaslatok, például az EU-n belüli visszaélészerű fedőcégek elleni fellépés? Javaslatot tesz-e annak biztosítására, hogy a digitális eszközök és pénznemek ne váljanak az adókiájtás vagy az adókikerülés eszközevé?

Biztosi kinevezésem megerősítése esetén olyan uniós adóügyi kezdeményezéseken fogok munkálkodni, amelyek döntő szerepet játszanak Európa versenyképességének, jólétének és társadalmi méltányosságának elősegítésében, és egyúttal előreviszik az adócsalás, az adókiájtás és az adókikerülés elleni küzdelmet.

Európa fenntartható jóléte és versenyképessége kiemelt helyet foglal el az Európai Bizottság következő évekre szóló politikai menetrendjében. Ezek elérése érdekében az üzleti tevékenységnek egyszerűbb és gördülékenyebb kell válnia Európában, különösen a kkv-k számára. Ezért az összes biztos egyik feladata az adminisztratív terhek csökkentése és az egyszerűsítés fokozása lesz. Ezt a menetrendet a meglévő uniós társaságiadó-szabályok egyszerűsítéséhez és megszilárdításához szükséges munka előtérbe helyezésével kívánom megvalósítani. A jól

működő belső piac kulcsfontosságú az EU versenyképessége szempontjából, és elengedhetetlen ahhoz, hogy lépést tartsunk a versengő globális piacokon zajló fejleményekkel. Ennek érdekében szükség esetén foglalkoznunk kell a társasági adóra vonatkozó uniós jogszabályok széttagoltságával. Megbízólevelemnek megfelelően folytatni fogom a társasági adózás reformjával kapcsolatos munkát azzal a céllal, hogy egyszerűsítsük a jogszabályi keretet, felszámoljuk azokat az akadályokat, amelyek korlátozzák vállalataink növekedési képességét és a belső piac maximális kiaknázását.

Első lépésben stressztesztelést végzünk a jelenlegi uniós adóügyi vívmányokon, hogy azonosítsuk és kezeljük az azokban rejlő következtelenségeket, például az átfedéseket, az ellentmondásokat vagy az elavult szabályokat: ennek során többek között értékeljük a hatályos jogszabályokat, a közvetlen adókról szóló jelenlegi irányelvek eredményességének, hatékonyságának, relevanciájának, koherenciájának és hozzáadott értékének tesztelése érdekében. A közvetlen adózás területén a Bizottság eddig két irányelv, nevezetesen az adókikerülés elleni irányelv (TAD) és az adóhatóságok közötti közigazgatási együttműködésről szóló irányelv értékelését kezdeményezte. Ez egy szélesebb körű program részét képezi, amelynek keretében szükség esetén rendet teszünk a közvetlen adózással kapcsolatos uniós vívmányok között, és – összhangban az elnök azon kötelezettségvállalásával, hogy legalább 25 %-kal, az uniós kkv-k esetében pedig 35 %-kal csökkenjenek a jelentéstételi kötelezettségek – egyszerűsítjük a szabályozást és mérsékeljük a terheket. Az irányelvek ez irányú vizsgálata lehetővé teszi az esetleges átfedések és hiányosságok feltárását, valamint azon területek azonosítását, ahol a jogszabályokat tekintve előnyös volna a megfogalmazások egyértelműbbé tétele vagy a rendelkezések szigorítása.

A belső piac jobb működése az adócsalással, az adókijátszással és az adókikerüléssel szemben ellenálló adózási környezet keretének létrehozását is jelenti. Mivel a technológiák és a körülmények folyamatosan változnak, és új lehetőségeket kínálnak az adókikerülésre és az adókijátszásra, arra törekszem, hogy továbbra is figyelemmel kísérjem a közvetlen adókra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtását és érvényesítését. Történelmi mérföldkövet jelentett a nemzetközi adóreformról szóló globális megállapodás, amelynek keretében a nagy vállalatcsoportok esetében minimális tényleges adókulcs került bevezetésre. Az adóügyi információk gyűjtése mellett az adórések megszüntetése vagy mérséklése is alapvető fontosságú. E tekintetben az EU a bevált gyakorlatok megosztásával és az adórés kiszámítására szolgáló szigorú módszerek kidolgozásával tudja támogatni az adóhatóságokat.

Az uniós adópolitika egyik kihívást jelentő jellemzője a tagállamok közötti egyhangú megállapodást igénylő különleges jogalkotási eljárás. A gazdaságukat és államkincstáraikat közvetlenül érintő kérdések feletti szuverenitás fenntartása szempontjából ez a jellemző továbbra is fontos a tagállamok számára. Ez magyarázza, hogy a tagállamok vonakodnak attól, hogy az adózással kapcsolatos tanácsi döntéshozatal esetében a minősített többségi szavazásra térjenek át. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén minden tölem telhetőt megteszek annak érdekében, hogy az összes tagállammal folytatott megfelelő együttműködés révén továbbra is eredményeket érjek el a társasági adózásra vonatkozó javaslatokkal kapcsolatban.

Érdemes megjegyezni, hogy az előző Bizottság megbízása idején a tagállamok egyhangúlag elfogadtak több, a közvetlen adókra vonatkozó kulcsfontosságú javaslatot; köztük a közigazgatási együttműködésről szóló 7. irányelvet (digitális platformok) és 8. irányelvet (kriptoeszköz-ügyletek), az Unióban a multinacionális csoportokra vonatkozó globális minimum-adószint biztosításáról szóló irányelvet (a 2. pillérrel szóló irányelv), legutóbb pedig a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről szóló irányelvet (FASTER).

A Tanács 2022 óta nem folytatott aktív megbeszélést a hitelfinanszírozás adóelőnyével (DEBRA) kapcsolatos javaslatról. Meg fogom vizsgálni, hogy a tagállamok készek-e újragondolni ezt a kezdeményezést, tekintettel arra, a versenyképesség az új megbízás menetrendjében kiemelt helyen szerepel, valamint arra, hogy a tervek között van a megtakarítási és befektetési unió kialakítása. Emellett azon fogok munkálkodni, hogy innovatív megoldásokat találjunk az EU pénzügyi ágazatának koherens adózási keretére azzal a céllal, hogy támogassuk a pénzügyi ágazat további integrációját, megkönnyítsük a határokon átnyúló műveleteket, valamint előmozdítsuk a digitalizációt és az innovációt. A Bizottság már kezdeményezte a pénzügyi szektor megadóztatásának lehetséges módjait vizsgáló tanulmány elkészítését.

A „Vállalkozás Európában: Társaságiadó-keret (BEFIT)” elnevezésű javaslat hosszú távú projekt. A közös társaságiadó-keret kidolgozása az EU-ban évek óta kulcsfontosságú célkitűzés, és továbbra is prioritás. Az elkövetkező években szükség lehet arra, hogy ezt a javaslatot a nemzetközi adózási környezet tekintetében már bizonyos változásokat előidéző 2. pillérrel kapcsolatos tapasztalataink alapján vizsgáljuk meg.

Tisztában vagyok a kriptoeszközök osztályozását, értékelését és kezelését érintő nehézségekkel. Ezek a nehézségek kihívás elé állíthatják azokat az adóhatóságokat, amelyek méltányos és hatékony adóztatásra törekuszenek. A Bizottság szolgálatai együttműködtek a tagállamokkal az e területen szerzett tapasztalatok és bevált gyakorlatok megosztásának megkönnyítése és előmozdítása érdekében. A kriptoeszközök piacairól szóló rendelettel (MICA) együtt, amely a kriptoeszközök kibocsátóit és a kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatások nyújtóit fogja szabályozni, az adózás területén történő közgazgatási együttműködésről szóló irányelv (DAC 8) növelni fogja a kriptoeszköz-ügyletek adózási átláthatóságát, és csökkenteni fogja az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés kockázatát. Készen állunk arra, hogy szükség esetén tovább vizsgáljuk ezeket a kérdéseket.

Az első és a második pillér tekintetében OECD/G20-ak adóalap-erőzítővel és nyereségátcsoportosítással foglalkozó inkluzív keretrendszeréről szóló megállapodás

4. A 15%-os tényleges minimum-adómértékről szóló, a II. pillérbe tartozó OECD-megállapodás olyan kivételeket tartalmaz, amelyek lehetőséget biztosíthatnak az agresszív adótervezésre. Mit fog tenni a vállalati nyereségátcsoportosítás és a káros adóverseny kezelése érdekében az EU-n belül és a harmadik országokkal szemben, figyelembe véve a globális adóügyi megállapodásban foglalt kivételeket? Tervezi-e az Európai Bizottság, hogy javaslatot terjeszt elő abban az esetben, ha az országok kritikus tömege nem ratifikálja az I. pillérrre vonatkozó többoldalú megállapodást?

A nagy vállalatcsoportok agresszív adótervezésének visszaszorítása a 2. pillérről szóló megállapodás egyik fő célkitűzése, amely egyértelműen tükröződik az OECD mintaszabályaiban és a 2. pillérről szóló uniós irányelvben. Ezek a szabályok annak a nagyszabású reformnak a részét képezik, amelynek célja, hogy egy globális minimum-adómérték megállapításával korlátok közé szorítsa a társaságiadó-kulcsok terén zajló versenyt.

Az OECD legfrissebb adatai szerint ([A globális minimumadó és a multinacionális vállalatok nyereségének adóztatása | OECD](#)) a 2. pillér évi 155–192 milliárd USD bevételnövekedést fog generálni (a 2017–2020-as időszakra vonatkozó adatok alapján). Míg e nyereség mintegy kétharmada várhatóan közvetlenül a minimumadóból származik, a fennmaradó mintegy egyharmad várhatóan közvetett módon, a kisebb mértékű nyereségátcsoportosítás révén fog keletkezni.

Öt évvel ezelőtt kevesen gondolták volna, hogy a multinacionális vállalatok tényleges minimumadójának biztosításáról globális megállapodásra sikerül jutni. Az üzletág-leválasztás az elfogadott kompromisszumos csomag szerves részét képezte. A gazdasági tartalomtól függő kivétel célja, hogy figyelembe lehessen venni azokat a helyzeteket, amikor a jelentős gazdasági tartalom miatt az agresszív gyakorlat kockázata korlátozott. A megállapodás, amely az adómérték fokozatos csökkentési pályáját is meghatározza, részletes tárgyalások eredményeképpen született meg.

Most döntő fontosságú, hogy minél több joghatóságot ösztönözzünk a 2. pillérral létrehozott keret végrehajtására. A Bizottság különböző fórumokon (OECD, ENSZ stb.) aktívan népszerűsíti a 2. pillért. Azon joghatóságok számát alapul véve, amelyek végrehajtották a 2. pillért vagy bejelentették a végrehajtást, 2025-re várhatóan az alkalmazási körbe tartozó multinacionális vállalatok mintegy 90 %-a az új minimumadó hatálya alá fog tartozni. Ez azonban nem elegendő a rendszer integritásának megőrzéséhez. Ehelyett a fő szempont annak biztosítása, hogy 2025-től az úgynevezett „tartalékszabály” (az aluladózott nyereségek szabálya) révén a nem végrehajtott joghatóságok adófizetőit is a rendszer hatálya alá lehessen vonni, és az alacsony adóterhelésű jogalanyokat is meg lehessen adóztatni. Ez a 2. pillér szerinti keret meghatározó eleme, amellyel biztosítható, hogy a szabályok ne a végrehajtott joghatóságok rovására érvényesüljenek.

Ennek fényében továbbra is arra fogom ösztönözni az összes elkötelezett joghatóságot, hogy hajtsák végre a szabályokat, vagy mielőbb működjenek együtt a hatékony információcsere terén annak érdekében, hogy a csatlakozott felek alkalmazhassák a 2. pillért. A szabályok egységes és összehangolt alkalmazása döntő fontosságú lesz. Az OECD és az inkluzív keret keretében a közelmúltban tett erőfeszítések mind ebbe az irányba mutatnak. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén valamennyi fontos szereplővel, különösen az Egyesült Államokkal együtt fogok működni. Végezetül, a szabályok pontatlan vagy akár csalárd jelentésétel révén történő megkerülése esetén a 2. pillér zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében a tagállamoknak gyakorolniuk kell értékelési és végrehajtási hatáskörüket.

Azt is szeretném megjegyezni, hogy a 2. pilléren túlmenően a Bizottság folytatja az agresszív adótervezés kezelésére irányuló szélesebb körű erőfeszítéseit, például az UNSHELL-javaslat révén, amely 2021 óta a Tanács előtt van.

Ami az 1. pillért illeti, elismerem, hogy sürgősen szükség van a digitális gazdaság méltányos és hatékony adóztatására. A jelenlegi nemzetközi adózási szabályok a fizikai jelenléttel rendelkező vállalkozások számára készültek, és nem képesek a digitális üzleti modellek által létrehozott érték megfelelő megadóztatására. A Bizottság határozottan támogatja az OECD munkáját, amelyre a G20-ak/az inkluzív keret adott megbízást, mivel a többoldalú megoldások jobbak, mint az egymással párhuzamos nemzeti megoldások. Kezdetben mintegy 140 joghatóság csatlakozott ehhez a célkitűzéshez, és én személyesen támogatom azt.

Az OECD többoldalú egyezménye elkészült, és már nem képezi egyeztetések tárgyát. Az intézkedéscsomag teljes körű működésbe lépése érdekében most megállapodásra kell jutnunk a „B” összegekről (egyes transzferárzási szabályok egyszerűsítése). Ez a feladat komoly kihívást jelent, amint azt a megállapodás többszöri elhalasztása is mutatja. Úgy vélem azonban, hogy tekintettel a már elért eredményekre, nem is lehetetlen feladatról van szó.

Továbbra is teljes mértékben elkötelezett vagyok a digitális gazdaság adóztatásának többoldalú megközelítése iránt. A globális közösség érdeke, hogy az 1. pillér keretében gyors és összehangolt megoldás szülessen. A Bizottság adózásért felelős szolgálatai aktív szerepet játszanak a nagy valószínűséggel széles körű nemzetközi adóügyi együttműködésről szóló jövőbeli ENSZ-keretegyezményről folytatott megbeszéléseken.

Végezetül nem szabad elfelejtenünk a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoport által az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékével kapcsolatban végzett alapvető munkát, amely tükrözi a Bizottság azon törekvését, hogy világszerte előmozdítsa a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó nemzetközi normákat. E munkafolyamatnak köszönhetően több mint 60 országban 160 káros adóügyi rendelkezést módosítottak vagy szüntettek meg. A Bizottság vezető szerepet vállal abban, hogy változtatásokat javasoljon az uniós jegyzékbe vételi kritériumok tekintetében, amelyek az új kihívásokhoz való alkalmazkodás érdekében módosításra szorulnak. Tisztában vagyok azzal, hogy folytatni kell az adóvisszaélések elleni küzdelmet, és ezen a területen szélesebb körű globális koordinációra törekszem.

Környezetvédelmi adórendszer

5. Ami az éghajlatváltozással és az adózással kapcsolatos portfólióit illeti, hogyan fogja alkalmazni az adózást az éghajlat-politikai célok előmozdítása érdekében, és milyen kezdeményezéseket fog tenni az energiával kapcsolatos adópolitikák értékelésére? Elő fog-e terjeszteni egy új energiaadó-irányelvre irányuló javaslatot, amely figyelembe veszi a Draghi-jelentés javaslatait? Hogyan tervezi összeegyeztetni a 2040-ig elérendő 90%-os kibocsátáscsökkentési célértéket az energiaadó-irányelv felülvizsgálatáról szóló jelenlegi tanácsi tárgyalásokkal? Javasolni fog-e jelenlegi mandátuma során a légi és tengeri közlekedés hatékonyabb megadóztatására irányuló intézkedéseket?

Szilárd meggyőződésem, hogy az adózás az éghajlat-politikai célok előmozdításának kulcsfontosságú árazási eszköze. Az átalakulás során képes katalizátorként működni, arra ösztönözve az egyéneket és a vállalkozásokat, hogy fenntarthatóbb döntéseket hozzanak. Az uniós környezetvédelmi adók azonban jelenleg nincsenek harmonizálva, aminek következtében a tagállamok különböző energia-, illetve szén-dioxid-adóztatási intézkedéseket alkalmaznak. A koherencia hiánya zavart okoz, és aláássa az uniós éghajlat-politika hatékonyságát. Az adóügyért és az éghajlat-politikáért felelős biztosi kinevezésem megerősítése esetén lehetőségem lesz arra, hogy a lehető legjobban kihasználjuk a rendelkezésre álló eszközöket, és biztosítsuk az adópolitikai és az éghajlat-politikai célok összehangolását. E kérdés kezelése érdekében arra törekszem, hogy a környezetvédelmi adózás kiegyensúlyozottabb és koherensebb megközelítése érdekében megbeszéléseket kezdeményezzek a tagállamokkal. Együttműködéssel egyenlőbb versenyfeltételeket teremthetünk, és biztosíthatjuk, hogy valamennyi tagállam igazodjon a közös éghajlat- és környezetvédelmi politikákhoz. A „szennyező fizet” elv alkalmazásának biztosítása érdekében lehetőség van például a környezetvédelmi adók fokozottabb alkalmazására.

A másodlagos energiahordozók és a villamos energia uniós adóztatása az energiaadó-irányelv hatályán kívül eső adókat foglal magában. A Draghi-jelentés rámutat arra, hogy az energiaadók a díjak, illetékek és hálózati költségek szélesebb rendszerének részét képezik. Tisztában vagyok azzal, hogy az energiaárak milyen hatást gyakorolnak az uniós ipar versenyképességére, és foglalkoztat a vállalkozásokra és a háztartásokra gyakorolt hatásuk. Meg fogom vizsgálni a Draghi-jelentésben szereplő ajánlásokat, így a tagállamok közötti együttműködésen alapuló azon megoldásokat, amelyek célja a belső piac megerősítése és annak biztosítása, hogy az adók, díjak és illetékek ne gyakoroljanak negatív hatást az energiaárakra és az uniós ipar versenyképességére, ugyanakkor az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal együtt törekedni fogok a tiszta energiára való átállással kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.

Az energiaadó-irányelv javasolt felülvizsgálata, amely az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag utolsó olyan része, amely még nincs elfogadva, és amelyről a Tanács és az Európai Parlament jelenleg tárgyal, arra törekszik, hogy korszerűsítse ezt a keretet azáltal, hogy azt összehangolja az EU éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseivel. Az egyik kulcsfontosságú elem egy olyan rangsorolási rendszer bevezetése, amely a szennyezőbb termékeket nagyobb mértékben adóztatja, és ezáltal ösztönzi a tisztább energia használatát, valamint az olyan új termékek bevezetését, mint az ammónia és a hidrogén. A villamos energia használatának további előmozdítása érdekében a tagállamok nullára csökkenthetnék az elektromos járművek, a repülőgépek vagy a (part menti) hajók számára szolgáltatott villamos energia adómértékét. A felülvizsgálat emellett naprakésszé teszi az adókulcsok szerkezetét, korlátozza a nemzeti adómentességek és a minimum adómértékek alatti csökkentést lehetővé tevő eltérések alkalmazási körét, és nagyobb harmonizációt biztosít EU-szerte, miközben nem csorbítja a tagállamok bevételtermelő képességét. Az energiaadó-irányelv felülvizsgálata támogatni fogja az EU-t a kibocsátáscsökkentési célkitűzéseinek elérésében azáltal, hogy előmozdítja a fenntarthatóbb vagy megújuló üzemanyagok használatát, miközben támogatja a versenyképes, társadalmilag igazságos és fenntartható növekedést az EU-ban. Az energiaválság rávilágított az EU harmadik országokból származó fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségére. A felülvizsgált energiaadó-irányelv kulcsszerepet fog játszani az importált energiaforrásokról az EU-ban előállítható energiaforrásokra, például a megújuló energiára való áttérés támogatásában, aminek köszönhetően az EU kevésbé lesz kitéve a harmadik országokból származó szállítmányokhoz kapcsolódó nemzetközi piaci sokkhatásoknak, és kevésbé fog függeni a külső energiaforrásoktól.

A Bizottság továbbra is együtt fog működni a Tanáccsal annak érdekében, hogy előrelépés történjen a kompromisszum felé, miközben magas ambíciószint biztosítására törekszik. A felülvizsgált energiaadó-irányelv elfogadása hozzájárulhat a 90%-os nettó kibocsátáscsökkentési cél 2040-ig történő eléréséhez.

Ami a légi közlekedés és a tengerhasznosítási ágazat adóztatását illeti, rendkívül fontosnak tartom az ezen ágazatokban való fellépést. Az európai gazdaság általános versenyképességének megőrzése érdekében minden ágazatot be kell vonnunk globális kibocsátáscsökkentési célkitűzéseink elérésébe. Ellenkező esetben túl magas terhet viselnek azok, akikre nem vonatkozik semmilyen mentesség. Az energiaadó-irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslat célja, hogy megszüntesse a légi és tengeri közlekedésben használt üzemanyagokra alkalmazandó kötelező mentességet. Ez a változtatás várhatóan lehetővé teszi az egyes üzemanyagokra vonatkozó adómértékeknek a környezeti teljesítmény alapján történő differenciálását. A fosszilis üzemanyagokkal szemben előnyt biztosítana a fenntartható légi jármű-üzemanyagoknak, valamint a hajók fenntartható és fejlett üzemanyagainak, és hozzájárulna a fenntartható közlekedési üzemanyagok előállításába és forgalmazásába történő beruházások fellendítéséhez Európában. Ez néhány tagállam számára politikailag érzékeny témának bizonyult. A nemzetközi szintű fellépés döntő fontosságú. A légi közlekedési ágazat tekintetében a Bizottság határozottan támogatja az olyan kezdeményezéseket, mint a globális szolidaritási hozzájárulásokkal foglalkozó munkacsoport, illetve a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) égisze alatt működő, a nemzetközi légi közlekedésben alkalmazandó kibocsátáskompenzációs rendszer. Azt szeretnénk, ha az ICAO az EGT-n kívüli járatokra vonatkozóan olyan rendszerrel rendelkezne, amely biztosítja a hatékony kibocsátáscsökkentést. Ennek érdekében különös figyelmet kell fordítani az ICAO Közgyűlésének következő, 2025-ben tartandó ülésére. Ellenkező esetben a Bizottságnak javaslatot kell tennie az ETS-nek az induló járatokra való kiterjesztésére, amint azt az uniós jog már kimondja, annak garantálása érdekében, hogy 2050-re a gazdaság valamennyi ágazata hozzájáruljon a klímasemlegességhez. A Bizottság támogatja továbbá egy ambiciózus üvegházhatásúgáz-árazási mechanizmus elfogadását a tengerhasznosítási ágazatban a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) égisze alatt. Ugyanakkor az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (ETS) már most is meghatározza a légi és tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás árát, miközben kezeli az előírások kijátszásának kockázatát.

A személyszállítás területén jelenleg széles körben alkalmazzák a nulla százalékos héamértéket, különösen a nemzetközi légi és tengeri közlekedésben, függetlenül azok környezeti hatásától. Miközben el kell ismerni, hogy a fenntartható közlekedést fontos összeegyeztetni a közlekedési összekapcsoltsággal és a megfizethetőséggel, a légi közlekedési ágazat megadóztatása a Bizottság által a héra jövőjével kapcsolatosan indított szélesebb útkeresési folyamat részét képezi. Ez a folyamat kiterjed a héára vonatkozó különös szabályozásokra is, köztük az utazási irodákra és a személyszállítási szolgáltatókra vonatkozóakra is, amint azt Enrico Letta egységes piacról szóló jelentése is kiemeli.

Az ipar dekarbonizálására irányuló erőfeszítések kiegészítéseként lehetőség van arra is, hogy az adópolitikai eszközöket a biológiai sokféleség csökkenésének és a környezetkárosodásnak a kezelése érdekében is jobban kiaknázzuk. A környezetvédelmi adózás terén elért haladás viszonylagos hiányából adódóan a fogyasztók jelenleg túl sok szennyező terméket vásárolnak, és nem térnek át tisztább alternatívákra, például újrahasznosított termékekre ott, ahol ez gazdaságilag hatékony és társadalmilag kívánatos lenne. Hasonlóképpen előfordulhat, hogy a tiszta technológiákat alkalmazó vállalkozások nem jutnak finanszírozáshoz, míg a szennyező vállalkozásoknak

kedveznek a hatékonyságot gátló alacsony tőke költségek. A Bizottság szolgálatai jelenleg a szakpolitikai hiányosságok azonosításán dolgoznak. Ezért túl korai lenne elkötelezni magamat konkrét szakpolitikai eszközök mellett – legyen szó akár puha jogi intézkedésekről, például ajánlásokról vagy ambiciózusabb intézkedésekről, például az energiaadóktól eltérő környezetvédelmi adókra vonatkozó uniós minimumok bevezetéséről –, arra azonban kötelezettséget tudok vállalni, hogy a környezetvédelmi kérdések átfogóbb kezelése érdekében határozottabban fogom szorgalmazni a piaci alapú intézkedéseket.

Következésképpen az adózás döntő szerepet fog játszani az EU éghajlat-politikai céljainak elérésében. Szorosan együtt fogok működni Önökkel, a Bizottság szolgálataival és a tagállamokkal egy olyan egyensúly elérése érdekében, amely tükrözi környezetvédelmi törekvéseinket és polgáraink gazdasági szükségleteit, miközben biztosítja iparunk versenyképességét.

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság kérdései

6. Mit fog tenni az EU éghajlat-változási diplomáciai tevékenysége keretében annak érdekében, hogy valamennyi fél, különösen a nagy és feltörekvő gazdaságok közös erőfeszítéseket tegyenek a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljának elérésére irányuló intézkedések fokozása érdekében? Melyek az Ön prioritásai a COP29 vonatkozásában? Milyen konkrét intézkedéseket fog javasolni a COP28-konferencián a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásról az energiaágazatban elért megállapodás nyomán követésére? Megbizólevele szerint Ön uniós keretet fog kidolgozni a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fokozatos megszüntetésére. Hogyan kívánja működőképessé tenni ezt a keretet a 8. környezetvédelmi cselekvési programban meghatározott követelmény teljesítése érdekében, miközben továbbra is biztosítja az energiabiztonságot és csökkenti a függőségeket?

Az **EU klímadiplomáciájának** fő célja az ambíciók és a beruházások ösztönzése. Arra szeretnénk biztatni partnerországainkat, hogy a Párizsi Megállapodás céljaival összhangban határozzanak meg és érjenek el ambiciózus éghajlat-politikai célokat. Az EU saját sikeres kibocsátáscsökkentési erőfeszítéseinek köszönhetően ma a globális kibocsátásoknak csupán 6%-áért vagyunk felelősek. Éghajlatunk és bolygónk védelme érdekében döntő fontosságú a fennmaradó 94% kezelése. Az egyes országok nemzetileg meghatározott hozzájárulásai hamarosan aktualizálásra kerülnek, ami kulcsfontosságú lesz az Egyesült Arab Emírségekben tartott COP28 keretében elért konszenzusnak és a Dubajban elfogadott globális értékelésnek a megvalósításában. A Brazíliában megrendezésre kerülő COP30 konferencián és azon túl a biztosi testület más tagjainak segítségével részt fogok venni a globális éghajlat- és energiapolitikai jövőképzünk meghatározásában.

Konkrétan fel fogom hívni a figyelmet a szén-dioxid-árazásra mint a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez szükséges szélesebb körű szakpolitikai kombináció alapvető elemére. A szén-dioxid-árazás olyan piaci feltételeket teremthet, amelyek javítják a dekarbonizáció üzleti megalapozottságát és felgyorsítják az átállást, miközben olyan bevételeket generál, amelyek újra befektethetők a dekarbonizációba és az átállásba. A globális szén-dioxid-árazás emellett elő fogja segíteni az egyenlő versenyfeltételek megteremtését a vállalkozások számára. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer számos leendő szén-dioxid-árazási rendszer számára szolgál modellként. 2005-ös elindítása óta az érintett ágazatokban hozzájárult az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának több mint 47%-os csökkentéséhez. Szeretnénk megosztani tapasztalatainkat és tudásunkat annak érdekében, hogy minél több országot ösztönözzünk hatékony szén-dioxid-árazási politikák politikák végrehajtására. Ezért fokozni kívánom szerepvállalásunkat annak érdekében, hogy a meglévő együttműködésre építve egy szélesebb körű éghajlat- és energiapolitikai kombináció részeként támogassuk partnereinket a stabil szén-dioxid-árazás és -piacok létrehozásában. Az általam kezdeményezett, **a nemzetközi szén-dioxid-árazással és szén-dioxid-piaci diplomáciával foglalkozó, nemrégiben létrehozott munkacsoport** tevékenysége a korábban említett 94%-nyi kibocsátás tekintetében lényegi változást hozhat. A szén-dioxid-árazás az EU-hoz hasonlóan a világ más részein is a leghatásosabb intézkedés lehet. Általános érdeklődés tapasztalható, hiszen egyre több ország – köztük a legtöbb G20-ország – hajt végre vagy vizsgál meg szén-dioxid-árazási politikákat, többek között az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmusra válaszul. Jelenleg 75 szén-dioxid-árazási eszköz van érvényben, amelyek a globális kibocsátások 24%-át fedik le. Ezek a szakpolitikák azonban gyakran alacsony ambíciószintet, alacsony árakat és korlátozott lefedettséget eredményeznek, miközben egyes nagy kibocsátók továbbra is lemaradásban vannak.

A többi jelentős és újonnan megjelenő kibocsátóval folytatott érdemi párbeszéd előfeltétele az EU saját éghajlat-politikai fellépésének példája és sikere. **Az EU nemzetközi hitelessége belső fellépésünkön**, többek között az „Irány az 55%!” intézkedéseken, valamint a 2040-es ajánlás előterjesztésével felvázolt jövőképzünkön **alapul**. Ha sikerül bizonyítanunk, hogy ezek az intézkedések működnek, az más országokban is elősegíti a hazai politikai konszenzust. A jelentős és feltörekvő gazdaságok továbbá támogató szabályozási környezetet és ösztönzőket biztosíthatnak ahhoz, hogy a különböző iparágakat és a polgárokat bevonják a zöld átállás folyamatába, és

ösztönözzék a fenntartható beruházási döntéseket. A G7-ek és a G20-ak, valamint a kétoldalú zöld szövetségek, a zöld partnerségek, a magas szintű párbeszéd, az „Igazságos energetikai átmenet” partnerségek, valamint a tiszta kereskedelmet szolgáló jövőbeli kereskedelmi és beruházási partnerségek révén számos országgal minden politikai szinten előmozdítjuk ezeket az intézkedéseket. Az olyan plurilaterális folyamatokat is igénybe vesszük, mint például a G7-ek dekarbonizációs menetrendje, a Klímaklub és a tiszta energiával foglalkozó miniszteri találkozó. Továbbra is segíteni fogjuk partnereinket – többek között pénzügyileg – abban, hogy megvizsgálják a konkrét körülményeikhez igazított konkrét megoldások megvalósíthatóságát. Végezetül aktívan előmozdítjuk az európai szomszédságpolitikát, a kereskedelempolitikát és nemzetközi partnereinket oly módon, hogy az támogassa a zöld átállást. Ezzel párhuzamosan továbbra is segítenünk kell azokat az országokat és közösségeket, amelyek különösen ki vannak téve az éghajlatváltozásnak, és jelenleg alig járulnak hozzá a globális kibocsátásokhoz. Ez a mi érdekünk is: a mai nagymértékben összekapcsolt világban az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia kiépítése segíthet a kereskedelmi útvonalakat és a globális ellátási láncokat (köztük az élelmiszer-ellátási láncokat) érintő zavarok kockázatának kezelésében, és hozzájárulhat az EU biztonságához, rezilienciájához és stabilitásához.

A tagállamokkal a Gazdasági és Pénzügyi Tanács október 8-i ülésén elfogadott és a Környezetvédelmi Tanácsnak a COP29-ről szóló október 14-i következtetéseiben szereplő, a **COP29-re vonatkozó prioritásaim** a következők: i. ambiciózus és realiztikus eredmény elérése az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásával kapcsolatos új, számszerűsített kollektív cél tekintetében; ii. a Párizsi Megállapodás nemzetközi szén-dioxid-piacokról szóló 6. cikkének gyakorlati alkalmazására vonatkozó iránymutatásról szóló tárgyalások lezárása; iii. az egyesült arab emírségek konszenzus végrehajtása iránti globális kötelezettségvállalás megerősítése és a nemzetileg meghatározott hozzájárulások következő fordulójának előkészítése; iv. az éghajlatváltozás hatásaival való alkalmazkodási intézkedések fokozása; és v. valamennyi fél felszólítása arra, hogy ez év végéig nyújtsák be az első két éves átláthatósági jelentéseket.

A COP28 nyomán arra fogom ösztönözni nemzetközi partnereinket, különösen a főbb kibocsátókat, hogy 2025-ben terjesszenek elő olyan ambiciózus nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokat, amelyek az energetikai átállás globális értékelésének eredményeire épülnek. Az uniós politikai, technikai és pénzügyi támogatást úgy fogom alakítani, hogy ösztönözsem a fejlődő országok tiszta energiára való átállását és az ambiciózus ipari dekarbonizációt.

Ami a **fosszilis tüzelőanyagok támogatását** illeti, az ezek egységes módon való csökkentését szolgáló egyik kulcsfontosságú intézkedés az energiaadó-irányelv felülvizsgálatáról való megállapodás. Ezért továbbra is együtt fogok működni a tagállamokkal annak érdekében, hogy mielőbb közös álláspontra jussunk a megállapodást illetően. Fáradhatatlanul együtt fogok működni a tagállamokkal is, mivel e támogatások fokozatos megszüntetése a nemzeti kormányok hatáskörébe tartozik. Ezen túlmenően azon fogok munkálkodni, hogy az érintettek megosszák egymással a bevált gyakorlatokat és sikerüljön minél nagyobb átláthatóságot kialakítani ezekkel a támogatásokkal kapcsolatban, hogy ezáltal növeljük a nyomást, akár a tagállamok nemzeti energia- és klímaterveinek végrehajtása, akár az irányítási rendelet felülvizsgálata révén. Mindemellett el kell mondanom, hogy eleget tettem az egy évvel ezelőtti a Parlamentben tartott első meghallgatásomon tett azon vállalásomnak, hogy uniós szintű leltárt készítek, és továbbra is együtt fogok működni az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal. Ezzel párhuzamosan az európai szemeszter és várhatóan a jövőbeli versenyképességi koordinációs eszköz lehetőséget kínál arra, hogy további iránymutatást nyújtsunk a tagállamoknak e probléma kiemelt kezeléséhez. Végezetül olyan egyéb szakpolitikákat is bevezetünk, amelyek beárazzák a fosszilis üzemanyagok negatív hatásait; ezek között említhető az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó új uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS2), amelyet az energia- és közlekedési szegénységnek kitett személyek támogatása érdekében az új Szociális Klímaalap kísér.

A fosszilis tüzelőanyagok támogatásának megszüntetése az átállás költséghatékonyabbá és könnyebben megvalósíthatóvá tételét célozza. Az ilyen támogatások megszüntetése biztosítani fogja az energiabiztonságot és csökkenteni fogja a függőségeket, mivel felszabadítja a szükséges erőforrásokat az alacsony szén-dioxid-kibocsátású kapacitásba való beruházásokhoz. Ha az aggodalom az, hogy a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának megszüntetése indokolatlanul nagy terhet róhat az alacsonyabb jövedelmű háztartásokra, egyetértek azzal, hogy ezt kezelni kell, például a tagállamok szociálpolitikája révén. A leghatékonyabb eszköz gyakran a háztartások kompenzálása vagy az átállásban való támogatása, nem pedig a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fenntartása.

7. Milyen konkrét intézkedéseket fog hozni annak érdekében, hogy biztosítsa a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós éghajlat-politikai jogszabályi keret hatékony és időben történő végrehajtását és az abban meghatározott célok elérését? Mi a szerepe ebben az összefüggésben a tisztaipar-megállapodásnak? Mi az álláspontja a személygépkocsikra és kisteherautókra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról szóló

rendeletnek a megbízólevelében említett célzott módosításával kapcsolatban? Hogyan fogja biztosítani, hogy az uniós szabályozási és pénzügyi eszközök – többek között a Szociális Klímaalap és az Igazságos Átmenet Alap – támogassák a klímasemleges gazdaságra való méltányos átállást? Különösen az EU ETS 2 tekintetében milyen konkrét intézkedéseket fog hozni annak biztosítása érdekében, hogy a kiszolgáltatott csoportok védelmet élvezzenek az energiaárak emelkedésével szemben, többek között a nemzeti szociális klímatervek és a nemzeti ETS2-bevételek megfelelő végrehajtásának nyomon követése révén?

A nemzeti energia- és klímatervek (NEKT) aktualizálása kulcsfontosságú folyamat, amelynek során a tagállamok meghatározzák, hogy a tervek miként teszik lehetővé az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag időben történő végrehajtását, és hogyan segítik elő a szükséges beruházások mozgósítását. Intenzívebbé fogom tenni a kapcsolatot a tagállamokkal annak érdekében, hogy azok a lehető leghamarabb véglegesítsék nemzeti energia- és klímaterveiket. Többek között az iparral és a szociális partnerekkel való együttműködés, valamint az átállás előtt álló jelentős akadályok felszámolásának módjáról szóló megbeszélések szervezése révén szorosan együtt kívánok működni a tagállamokkal nemzeti energia- és klímatervek végrehajtása során. A cél, hogy az átállás felgyorsítása érdekében elősegítsük a gyakorlati megoldásokkal kapcsolatban az együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét, és eközben fokozzuk a versenyképességet és támogassuk a legkiszolgáltatottabbakat. Rendszeres eszmecsere révén folyamatosan tájékoztatni fogom az Európai Parlamentet.

A 2040-re szóló éghajlat-politikai cél, amellyel összefüggésben a Bizottság hamarosan az európai klímarendelet célzott módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt elő, nagyobb és hosszú távú biztonságot fog nyújtani a befektetők számára, így segítve a gyártólétesítményekre, az infrastruktúrára vagy a készségekre vonatkozó jelenlegi döntések meghozatalát, ezáltal hozzájárulva a 2030-as célokhoz kapcsolódó fellépéseknek és a megvalósításnak a felgyorsításához.

A tisztaipar-megállapodás elsősorban az uniós ipar versenyképességének megerősítésére és Európa dekarbonizációjának felgyorsítására irányul. Olyan kezdeményezéseken fogunk dolgozni, amelyek lehetővé teszik az ipar dekarbonizációját célzó adminisztratív folyamatok egyszerűsítését, a vezető piacok fejlesztésére szolgáló keret létrehozását, és az átálláshoz szükséges magánfinanszírozás mozgósítását. Az EU egyik fő versenyhátrányának kezelése érdekében intézkedéseket fogunk kidolgozni különösen a megfizethető energiaárakra vonatkozóan, valamint az ipar dekarbonizációjának felgyorsításáról szóló új jogszabályt dolgozunk ki, amely elsősorban az energiaigényes iparágakkal foglalkozik, végül a partnerországokkal fenntartott kapcsolatainkra összpontosító tiszta kereskedelmi és beruházási partnerségeket hozunk létre.

Az EU 2030-ig teljesítendő, az 1990-es szinthez képest legalább 55%-os nettó üvegházhatásúgáz kibocsátás-csökkentési célkitűzésének és az európai klímarendeletben rögzített, 2050-ig elérendő klímasemlegeségi célkitűzésnek a teljesítéséhez ambiciózus szakpolitikákra és intézkedésekre van szükség azért, hogy a kibocsátások valamennyi ágazat – többek között a jelentős arányt képviselő ágazatok, így az épületek és a közlekedés – esetében gyorsan és kielégítő mértékben csökkenjenek. Ezzel összefüggésben **az új személygépkocsikra és kisteherautókra vonatkozó új szén-dioxid-kibocsátási előírások** fokozatosan egyre szigorúbb szén-dioxid-kibocsátási célértékeket határoznak meg, 2035-től kezdődően pedig a csökkentést 100 %-ban rögzítik. A politikai iránymutatás a következőket mondja ki: „*A klímasemlegesség 2050-ig történő eléréséhez innovatív technológiák széles skálájára lesz szükség a mobilitástól az energiáig. A személygépkocsikra vonatkozó 2035-ös klímasemlegeségi célkitűzés például kiszámíthatóságot teremt a befektetők és a gyártók számára. Ehhez technológiasemleges megközelítésre lesz szükség, amelyben az e-üzemanyagoknak szerepet kell játszaniuk a rendelet célzott módosítása révén, a tervezett felülvizsgálat részeként*”. Mindezt a megbízólevelém is megerősíti. A Bizottság ezért a 2026-ra tervezett felülvizsgálat részeként dolgozni fog e célzott módosításon. E munka során azt is figyelembe fogjuk venni, hogy szükség van-e e-üzemanyagokra más olyan ágazatokban, ahol nem létezik más technológiai alternatíva, például a légi és tengeri közlekedésben, figyelembe véve azok várható szűkösségét, termelési folyamatának energiaigényét és várható költségeit.

Az **igazságos átmenet keretének** használhatónak kell lennie az éghajlatvédelmi átállás következő szakasza során, mostantól 2030-ig, majd 2040-ig és azon túl is. Az első prioritás a NextGenerationEU helyreállítási eszköz és a jelenlegi költségvetési források felhasználásának biztosítása lesz. Az EU átfogó finanszírozási kerettel rendelkezik, amelybe többek között a kohéziós politikai alapok, nevezetesen az Igazságos Átmenet Alap és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz tartozik. Ezt a keretet tovább fogja erősíteni a Szociális Klímaalap bevezetése. Együtt fogunk működni egy olyan egyszerűbb, célzottabb és reagálóképes hosszú távú költségvetés kialakítása érdekében, amely tükrözi az európai stratégiai prioritásokat és azon törekvésünket, hogy az új Bizottság a beruházások Európai Bizottsága legyen. Bár nem tudom megjósolni, hogy milyen lesz a következő többéves pénzügyi keret, üdvözlöm az elnök azon kötelezettségvállalását, hogy az igazságos átmenet finanszírozásának jelentős növelését fogja előirányozni. Biztosként gondoskodni fogok arról, hogy ebből a növelésből a

kiszolgáltatók helyzetben lévő munkavállalók, valamint az átállás során a legnehezebb kihívásokkal szembesülő vállalatok, polgárok és területek részesüljenek. Mindenkinek részesülnie kell az átállás kínálta lehetőségeiből, és senkit sem szabad hátrahagyni. Az emberekért, készségeikért és felkészültségükért felelős ügyvezető alelnökökkel együttműködve biztosítani fogjuk, hogy a Szociális Klímaalap az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS2) elindítása előtt megnövelt finanszírozást biztosítson. A Bizottság együtt fog működni a tagállamokkal a nemzeti szociális klímatervek kidolgozása során annak érdekében, hogy a források a kiszolgáltatók helyzetben lévő háztartások, a kiszolgáltatók helyzetben lévő mikrovállalkozások és a kiszolgáltatók helyzetben lévő közlekedési felhasználók támogatását szolgálják.

Ami a Szociális Klímaalap előkészítését illeti, egy erre a célra létrehozott tagállami szakértői csoporttal együtt már 2023 óta dolgozunk a gyors és hatékony megvalósításon. A Bizottság Technikai Támogatási Eszközének jelenleg 10 tagállam a kedvezményezettje; az eszköz az ETS2 hatásainak becslésében, a veszélyeztetett csoportok meghatározásában, valamint a jövőbeli terveikhez igazított intézkedések és beruházások azonosításában segíti a tagállamokat. Támogatni fogom az emberekért, készségeikért és felkészültségükért felelős ügyvezető alelnököket a Szociális Klímaalap végrehajtásáról az Európai Parlamentnek való jelentéstételben. Az „Éghajlatváltozásról szóló szociális párbeszéd” keretében az Európai Parlament illetékes bizottságai évente kétszer meghívhatják a Bizottságot, hogy megvitassák a benyújtott szociális klímaterveket, azok Bizottság általi értékelését, a mérföldkövek és célok elérését, valamint a kifizetéseket.

Ami a tagállamok ETS2-ből származó bevételeinek felhasználását illeti, nyomon fogjuk követni, hogy azokat a felülvizsgált ETS-irányelvben előírtaknak megfelelően teljes mértékben éghajlat-politikai fellépésekre és a szociális intézkedésekre használják-e fel.

Intenzívebbé fogom tenni a kapcsolatot a tagállamokkal annak meghatározása érdekében, hogy miként lehet leküzdeni a szűk keresztmetszeteket, és lehetőségeket biztosítani a méltányos és igazságos átmenetre. Az irányítási rendelet felülvizsgálata során nagyobb hangsúlyt fogok helyezni az igazságos átmenettel kapcsolatos kérdések kezelésére. Azon fogok munkálkodni, hogy az igazságos átmenet szervesen beépüljön a dekarbonizációt támogató szakpolitikákba, és együtt fogok működni a többi biztossal annak érdekében, hogy az igazságos átmenet előmozdítsa a minőségi munkahelyeket, valamint hogy a kkv-k és háztartásaink számára az átálláshoz szükséges árak és szolgáltatások hozzáférhetőek és megfizethetők legyenek.

8. Milyen konkrét új intézkedéseket tervez javasolni az új 2040-es cél elérésének támogatására szolgáló támogató keretként, és hogyan alakítja ki egyszerű, méltányos és költséghatékony módon a 2030 utáni uniós éghajlat-változási architektúrát a megfelelő pénzügyi forrásokkal? Hogyan fogja biztosítani, hogy a gazdaság valamennyi ágazata tisztességes és tudományosan megalapozott módon járuljon hozzá ehhez? Mi az Ön álláspontja az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (ETS) jövőbeli fejlődésével kapcsolatban? Milyen konkrét tervei lennének az állandó és szárazföldi szén-dioxid-eltávolítás előmozdítására a mélyreható és tartós kibocsátáscsökkentés mellett? Mi az Ön álláspontja a szén-dioxid-eltávolításra vonatkozó uniós célértékek meghatározásával kapcsolatban, beleértve a 2040-re vonatkozó célérték részeként a tartós szén-dioxid-eltávolításra vonatkozó külön célértéket is? Milyen konkrét – jogalkotási és/vagy egyéb – intézkedéseket és milyen új uniós forrásokat javasolna az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó új európai terv részeként az uniós társadalom – többek között a kiszolgáltatók csoportok, ökoszisztémák és gazdaság – rezilienciájának növelése és az éghajlati kockázatokhoz való jobb alkalmazkodás érdekében? Hogyan fogja biztosítani, hogy az alkalmazkodást szisztematikusan figyelembe vegyék az egyes uniós ágazati politikákban?

A Bizottság hamarosan jogalkotási javaslatot terjeszt elő annak érdekében, hogy az európai klímarendelemben rögzítse a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célt. A 2040-re vonatkozó ambiciózus célnak megfelelő előfeltételekkel kell párosulnia, mint amilyen az igazságos és méltányos átmenet az emberek számára, a megfizethetőbb energiaárak, a villamosenergia-átviteli hálózat fejlesztése stb. A tisztáipar-megállapodás kínálja az első lehetőséget arra, hogy foglalkozzunk az előfeltételekkel, azt biztosítandó, hogy az éghajlatvédelmi törekvés és az ipari versenyképesség harmonikusan kiegészítsék egymást.

A célkitűzés elfogadását követően a Bizottság javaslatokat terjeszthet elő a **2030 utáni éghajlat-politikai keret** vonatkozásban. Gondoskodni fogok arról, hogy az EU – a meglévő átfogó szakpolitikai keretre építve, levonva a múlt tanulságait és gondoskodva arról, hogy az alkalmas legyen 2040-re – továbbra is a megkezdett pályán maradjon. Tudjuk, hogy ahogy közelebb kerülünk a klímasemlegettséghez, minden ágazatnak ki kell vennie a részét az erőfeszítésekből, és számos technológia még nem áll rendelkezésre. A 2040-re vonatkozó cél olyan egyértelmű alapot képez, amelyre építve meghatározhatjuk a szakpolitikákat és amely hosszú távon biztonságot nyújt a beruházási döntésekhez, ami hozzá fog járulni a 2030-ra kitűzött céljaink eléréséhez is. Együtt fogok működni kollégáimmal annak érdekében, hogy a tisztáipar-megállapodás révén elérjük a 2040-re kitűzött célt,

valamint annak érdekében, hogy a versenyképes és dekarbonizált uniós gazdasággal kapcsolatos közös céljainkra irányuló magánberuházásokat európai fellépéssel megfelelően mozgósítani és kockázatmentesíteni lehessen. Be kell ruháznunk az emberekbe, a készségekbe és az igazságos átmenetbe, és az éghajlat-politikát az emberek jólétének növelésére kell használnunk. Az uniós szintű kibocsátáskereskedelmi rendszer révén megvalósuló széndioxid-árzás elengedhetetlen az éghajlatváltozás mérséklését szolgáló költséghatékony intézkedésekhez, és emellett olyan finanszírozási eszközként is szolgál, amely képes bevételeket generálni az innovációhoz és a legkiszolgáltatottabb csoportok javát szolgáló intézkedések támogatásához. Röviden, a jól megtervezett széndioxid-árzás környezeti, gazdasági és társadalmi célkitűzésekkel egyaránt foglalkozik. Ezt ágazati intézkedéseknek kell kísérniük, például az energia-, a közlekedési vagy a földhasználati ágazatban, valamint egy olyan szélesebb körű támogató szakpolitikai keretnek, amely az átállás ágazati szükségleteit helyezi a középpontba.

A Bizottság az éghajlat-politikai javaslatait és ajánlásait alapos hatásvizsgálatokra alapozza, teljes mértékben összhangban a minőségi jogalkotásra vonatkozó követelményekkel. Az éghajlatváltozással foglalkozó tudományos tanácsadó testület tanácsait is kellően figyelembe vesszük. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezen elemzések elkészítésekor a legfejlettebb gazdasági elemzési eszközöket használjuk, amelyeket a tudományos szakirodalom is széles körben alkalmaz, és amelyek lehetővé teszik az uniós gazdaság és különböző ágazatok teljes körű lefedését, amint azt a Bizottság által februárban közzétett, a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzéséről szóló közleményhez készített hatásvizsgálat is szemlélteti. Ez biztosítja, hogy a Bizottság a különböző ágazatok szerepére vonatkozó szakpolitikai döntéseit most és a jövőben is tudományos megközelítésen alapuló mélyreható elemzésre alapozza, ami lehetővé teszi olyan szakpolitikai csomagok kidolgozását, amelyekkel költséghatékony, méltányos és eredményes módon tudjuk megvalósítani célkitűzéseinket. E törekvésem során nyitott maradok az összes ágazattal folytatott őszinte és átlátható párbeszédre, hogy éghajlat-politikai célkitűzéseinket kiegyensúlyozott és költséghatékony módon érjük el.

Ami konkrétan az **EU ETS-t** illeti, az ETS-irányelv (uniós kibocsátáskereskedelmi irányelv) és a piaci stabilizációs tartalékról szóló határozat felülvizsgálata 2026-ban esedékes. A felülvizsgálatkor különösen azt kell majd mérlegelni, hogy a hulladékgazdálkodás 2028-tól beépüljön-e az EU ETS-be, és hogy érdemes-e, és ha igen, hogyan és mikor integrálni a szén-dioxid-eltávolítást és ösztönözni a leválasztott szén-dioxid termékekben, például a megújuló üzemanyagokban történő felhasználását.

A 2026-os felülvizsgálatkor döntés fog születni arról, hogy 2027 januárjától az EU ETS hatálya a nemzetközi légi járatokra is kiterjedjen-e, valamint arról, hogy a tengeri közlekedés esetében megvalósítható-e a hatály kiterjesztése. A felülvizsgálatot az ETS-irányelv és a piaci stabilizációs tartalékról szóló határozat értékelése (azaz tényeken alapuló, visszatekintő elemzése) fogja kísérni. Azt is meg fogjuk vizsgálni, hogy a 2040-es célérték elérése érdekében szükség van-e az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kiigazítására. Nyilvánvaló, hogy az EU ETS az EU éghajlat-politikájának sarokköve.

Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy a kibocsátások mélyreható és tartós csökkentésének továbbra is prioritásnak kell maradnia. Ugyanakkor az iparágak szempontjából az is előnyökkel jár, ha nagyobb bizonyosságot nyújtunk a **tartós szén-dioxid-eltávolításnak** a 2040-es uniós éghajlat-politikai cél elérésében betöltött szerepével kapcsolatban. Meg fogjuk vizsgálni, hogy a 2040-es szakpolitikai keretben mely szakpolitikák képesek a leghatékonyabb ösztönzőket biztosítani mind a kibocsátáscsökkentéshez, mind a szén-dioxid-eltávolításhoz. Hatékony szén-dioxid-eltávolítási politikára lesz szükség ahhoz, hogy 2040-ig 90%-kal csökkenjen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, 2050-re pedig megvalósuljon a klímasemlegesség, amint azt a közlemény és az azt kísérő hatásvizsgálat egyértelműen kiemeli. Gondoskodni fogok arról, hogy mandátumom végére kidolgozzuk ezt a politikát, és a köz- és magánszférabeli partnerekkel együtt támogatni fogom a szén-dioxid-eltávolítás egységes európai piacának korai szakaszban történő fejlesztését. A szén-dioxid-eltávolítási szolgáltatást nyújtó iparágakat, mezőgazdasági termelőket vagy erdészeket jutalmazni kell, de eközben a kibocsátások csökkentésére irányuló erőfeszítéseket is folytatni kell.

Ami az **éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást** illeti, a növekvő éghajlati veszélyek jelentik az egyik legnagyobb kockázatot biztonságunkra és jólétünkre nézve, és meg kell erősítenünk az EU éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciáját és felkészültségét, valamint csökkenteni kell gazdaságunk és társadalmunk e veszélyeknek való kitettségét. Ehhez mind uniós, mind tagállami szinten összehangolt és fokozott erőfeszítésekre van szükség. A jelenlegi szakpolitikák és intézkedések nem tudnak lépést tartani az éghajlati hatásokkal. A rezilienciát és a kockázatkezelést már magukban a jogszabályokban is figyelembe kell vennünk. Szándékaim szerint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó európai tervet fogunk kidolgozni, amely támogatja a tagállamokat, és biztosítja, hogy az éghajlati kockázatok teljes mértékben beépüljenek valamennyi uniós szakpolitikába: a mezőgazdaságtól és a kritikus infrastruktúráktól a gazdaságig, különös tekintettel a

veszélyeztetett csoportokra. A terv pontos alkalmazási körét az érdekelt felekkel szoros együttműködésben fogjuk kidolgozni. Az európai éghajlati kockázatértékelés és az éghajlati kockázatok kezeléséről szóló közlemény alapján egyértelműen szükségesnek látom, hogy az EU és a tagállamok jobban összehangolják egymással megközelítéseiket. Ennek részeként az éghajlati veszélyek értékelésére, valamint a szakpolitikai és beruházási döntések során az elfogadható kockázat szintjének meghatározására szolgáló, elfogadott alapértékeket kell kidolgozni. Minden javaslat esetében szem előtt tartom azok adminisztratív terhekre gyakorolt hatásait. Megbízólevellemel összhangban értékelni fogom, hogy szükség van-e az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára és felkészültségre vonatkozó jövőbeli jogszabályokra, amint azt a Parlament az árvizekről szóló közelmúltbeli plenáris vitával és állásfoglalással összefüggésben is szorgalmazta. Közelebbről meg fogom vizsgálni, hogyan biztosítható, hogy az éghajlati kockázatoknak különösen kitett szakpolitikai területeken a jogszabályok a célnak megfelelőek legyenek. Céljaim között szerepel, hogy legalább az összes uniós finanszírozású eszközt úgy alakítsuk át, többek között az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességre irányuló megközelítések és a jelentős károkozás elkerülését célzó elv alkalmazása révén, hogy a jövőre nézve alkalmazhatóak legyenek.

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság kérdései

9. Mi az elképzelése a tárcájával kapcsolatban a megbízólevelében foglaltakon túl, és milyen örökséget kíván maga után hagyni? Milyen jogalkotási javaslatokat és egyéb kezdeményezéseket javasol majd a biztosi testületnek elfogadásra a következő öt évben, és különösen az első 100 napban? Hogyan fogja biztosítani, hogy ezek a javaslatok, valamint a meglévő jogszabályok végrehajtása erősítse Európa versenyképességét? Ezeket a jogalkotási javaslatokat célzott hatásvizsgálatokra szándékozik-e alapozni? Mik a tervei különösen a tisztaiipar-megállapodásra vonatkozóan? Hogyan határozza meg a „tisztá növekedés” fogalmát? Milyen szerepet fog játszani a körforgásos gazdaság az Ön munkájában? Hogyan tervezi felügyelni és támogatni a meglévő jogi keret végrehajtását a 2030-as célok elérése érdekében, és milyen terveket és intézkedéseket tervez a bejelentett 2040-es kibocsátáscsökkentési cél elérése érdekében? Hogyan fogja biztosítani, hogy ezek az intézkedések összhangban legyenek az uniós iparpolitikával?

A tudomány álláspontja egyértelmű: ha azt akarjuk, hogy mind a jelenlegi, mind a következő generációk boldogulhassanak, nincs más lehetőségünk, mint az ambiciózus éghajlat-politikai fellépés. Az éghajlatváltozás hatásait, így a tengerszint emelkedését, az árvizek gyakoribbá válását, valamint az élelmiszer-ellátást, az emberi egészséget és az infrastruktúrát veszélyeztető jelenségeket világszerte mindenki megtapasztalja. Bolygónk és egyúttal jólétünk védelme azt is jelenti, hogy az éghajlat-politikai fellépésnek együtt kell járnia a virágzó és versenyképes gazdaság biztosításával, valamint a legsérülékenyebb emberek, régiók és ágazatok igazságos és méltányos átállásának támogatásával. Meggyőződésem, hogy ehhez határozott nemzeti és nemzetközi fellépésre van szükség, különösen az előttünk álló várhatóan viharos években. Számomra mindez azt jelenti, hogy határozottabb vezetési stílusra, nagyobb magabiztosságra és fokozott együttműködésre van szükség, és úgy vélem, hogy ezt meg tudjuk valósítani. Azt akarom, hogy megbízatásom végén elmondhassam, hogy sikerült megteremtünk a klímasemlegesség felé vezető utat azáltal, hogy meghatároztuk Európa gazdasági vezető szerepének paramétereit, és a tisztá növekedésre vonatkozó szakpolitikai menetrendünket olyan modellté alakítottuk át, amelyet világszerte mások is igyekeznek átvenni.

Ami az **elkövetkező öt év és különösen az első 100 nap jogalkotási és egyéb intézkedéseit** illeti, az elnök politikai iránymutatásával összhangban, a jólétért és iparstratégiaért felelős ügyvezető alelnökkel közösen és a tisztá, igazságos és versenyképes átállásért felelős ügyvezető alelnökkel együttműködve **tisztaiipar-megállapodást** fogok kidolgozni, amely az uniós ipar versenyképességének megerősítésére és Európa dekarbonizációjának felgyorsítására fog összpontosítani, amint azt a 7. kérdésre adott válaszomban részletesen kifejtettem. A tisztaiipar-megállapodásnak koherens szakpolitikai kezdeményezések segítségével kell kezelnie ezeket a kérdéseket. A megbízólevelek ezek közül többel is foglalkoznak, többek között a megfizethető energiaárakra irányuló cselekvési tervvel, az ipar dekarbonizációjának felgyorsításáról szóló új jogszabállyal, az Európai Versenyképességi Alappal, a vegyipari csomaggal, vagy a gépjárműiparra vonatkozó, küszöbön álló ipari cselekvési tervvel.

Az európai ipar és kutatás szempontjából döntő pillanat előtt állunk. Technológiai vezető szerepünk, az ipari kihívásokra való reagálási képességünk és az új lehetőségek gyors megragadása a tét.

Az EU ETS-en keresztülli szén-dioxid-árzás a jövőben is központi szerepet fog játszani abban, hogy a gazdasági döntéseket a legköltséghatékonyabb dekarbonizációs intézkedésekhez igazítsuk. Ugyanakkor az EU ETS továbbra is olyan bevételeket fog generálni, amelyeket – különösen az Innovációs Alapon keresztül – az innovatív klímasemleges megoldások tekintetében a demonstrációs folyamatok és az elterjedés felgyorsítására kell

felhasználni az ágazatok széles körében (ipari dekarbonizáció, tiszta technológiák gyártása).

Ezen témák mindegyike a **tiszta növekedéshez** kapcsolódik, amelynek révén azáltal, hogy kiaknázzuk a gyorsan növekvő tiszta technológiák terén szerzett vezető szerepet, bolygónk tűrőképességének határain belül tudjuk biztosítani a gazdasági jólétet és társadalmaink jólétét. Ez azt jelenti, hogy az emberi társadalmak továbbra is prosperálhatnak anélkül, hogy az veszélyeztetné a jövő nemzedékeinek jólétét, vagy más fajokat és ökoszisztémákat. Ez a növekedés nem épülhet a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségre. A tiszta növekedés csökkenti az importfüggőséget, és növeli a biztonságot és a rezilienciát. Működési szempontból a növekedés akkor tekinthető tisztának, ha hozzájárul az éghajlat stabilizálásához, az ökoszisztémák és élőhelyek egészségének megőrzéséhez, valamint a biológiai sokféleség, valamint a tiszta levegő és víz megőrzéséhez.

A **körforgásos jelleg** a tiszta növekedés szerves része. A jól megtervezett körforgásos gazdaság komoly lehetőségeket kínál a versenyképességre a nyersanyag-újrafeldolgozástól kezdve a környezettudatos tervezésig, az ellátási lánc egészében, beleértve a tiszta termékekre vonatkozó keresletoldali intézkedéseket is. A szén-dioxid-ár meghatározásával számos ágazatot arra ösztönzünk, hogy körforgásosabbá váljanak, mivel a nagy szén-dioxid-kibocsátású áruk másodlagos előállítása jellemzően sokkal kevésbé energiaigényes, mint az elsődleges termelés. Az EU ETS tervezett felülvizsgálatának részeként meg fogjuk vizsgálni, hogy miként mozdítható elő a szén-dioxid körforgásosabb és fenntarthatóbb felhasználása és újrafelhasználása iparágainkban. Biztosítani fogjuk, hogy a hulladékokra és az életciklus végére hatást gyakorló szakpolitikákat az éghajlat-politikával koherens módon alakítsuk ki. Ez magában foglalja annak értékelését, hogy a hulladékegyedek beépüljenek-e az EU ETS-be, ami szintén részét képezi a tervezett 2026-os felülvizsgálatnak.

Biztosi megbízatásom korai szakaszában – amelyet a 7. kérdésre adott válaszomban részletesebben ismertetek – javaslatot teszünk **az európai klímarendelet módosítására annak érdekében, hogy az magában foglalja a 2040-re kitűzött 90%-os nettó kibocsátáscsökkentési célértéket**. E célérték rögzítését követően és a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal összhangban minden olyan éghajlat-politikai jogalkotási javaslatot, amelynek valószínűleg jelentős gazdasági, környezeti vagy társadalmi hatása lesz, célzott hatásvizsgálat fogja kísérni. Emellett az irányítási rendeletnek a rendelet egyszerűsítése és aktualizálása érdekében történő felülvizsgálata segítené a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai törekvések megvalósítását a klímasemlegesség és a reziliencia elérése érdekében.

Amint azt az előzőekben kifejtettem, gondoskodni fogok arról, hogy az EU – a meglévő átfogó szakpolitikai csomagra építve, levonva a múlt tanulságait és gondoskodva arról, hogy az alkalmas legyen 2040-re – továbbra is a megkezdett éghajlat-politikai pályán maradjon. Ennek során intézkedéseket hozunk annak érdekében, hogy biztosítsuk az uniós ipar versenyképességét és a mindenki számára igazságos átmenetet. E törekvésem során nyitott maradok az összes ágazattal folytatott őszinte és átlátható párbeszédre, hogy éghajlat-politikai célkitűzéseinket kiegyensúlyozott és költséghatékony módon érjük el.

Szintén fontos kérdés **a személygépkocsik szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó 2035-ös célérték**, amelyet a 7. kérdésre adott válaszomban részletesen kifejtettem.

Ami a jövőt illeti, a megbízólevelemmel összhangban vezető szerepet válllok **az európai éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó tervvel** kapcsolatos munkában, és támogatom a tagállamokat, különösen a felkészültség és a tervezés terén, valamint biztosítom a rendszeres, tudományosan megalapozott kockázatértékeléseket.

Értékelni fogom továbbá, hogy szükség van-e **jövőbeli jogszabályokra az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára és a felkészültségre vonatkozóan**, és ezzel kapcsolatban alternatívákat fogok előterjeszteni. Ennek alapját az első európai éghajlati kockázatértékelés képezi majd, és a Parlamentben az árvizekről szóló közelmúltbeli vita keretében folytatott megbeszéléseket is figyelembe veszem. Gondosan meg fogom vizsgálni, hogyan biztosítható, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó jogszabályok megfeleljenek a célnak, és hogyan csökkenthetők az adminisztratív terhek. Ehhez szorosan együtt kell működni a biztosi testület többi tagjával, hogy lássuk, miként lehetne észszerűsíteni az ágazati politikákat, például annak meghatározásával, hogy a tagállamok mely területeken jelentenek már most is az alkalmazkodással kapcsolatos releváns ágazati információkat, valamint hogy tudnánk-e jobban hasznosítani a műholdas információkat, és esetlegesen a mesterséges intelligenciát. Ez lehetővé teszi majd a szinergiák azonosítását, a különböző ágazati tervezési és jelentéstételi munkafolyamatok egymáshoz közelítését, valamint az esetleges redundanciák azonosítását. Ugyanakkor az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás egyre nagyobb kihívást és új cselekvési területet jelent, ezért valószínűleg néhány további új követelményre lesz szükség ahhoz, hogy a nagy ütemben gyorsuló éghajlati kockázatokkal szemben ellenállóbbá váljunk.

10. Milyen konkrét intézkedéseket fog javasolni az ipari dekarbonizáció előmozdítására, különösen az energiaigényes iparágak és a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatok esetében? Mely ágazatokat és területeket kell prioritásként kezelni, és milyen kritériumok alapján? E tekintetben mi a szerepe a kibocsátáskereskedelmi rendszernek és az Innovációs Alapnak? Milyen intézkedéseket fog javasolni a nettó zéró kibocsátású európai infrastruktúrába való hosszú távú beruházások biztosítása érdekében? Milyen konkrét intézkedéseket tervez, különösen az ipari dekarbonizáció felgyorsításáról szóló jogszabály tekintetében, és hogyan látja annak a nettó zéró iparról szóló jogszabályhoz, a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabályhoz és a STEP-hez való viszonyát? Hogyan fogja általánosságban biztosítani, hogy az éghajlat-politikai eszközök továbbra is gazdasági ösztönzőket nyújtsanak a dekarbonizációs magánberuházásokhoz, miközben megerősítik a szociális és igazságos átmenet keretét? Hogyan képzeli el a szén-dioxid-leválasztásra, -szállításra és -tárolásra vonatkozó jövőbeli keretet, és hogyan biztosít megfelelő ösztönzőket az ipar számára a teljes szén-dioxid-leválasztási és -tárolási értéklánc mentén? Mik a tervei a szén-dioxid egységes piaccal kapcsolatban, különbe tekintettel a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatokból származó szén-dioxidra, figyelembe véve az EU versenyképességét? Mi az Ön álláspontja a technológiasemleges megközelítés szerepéről a személygépkocsikra és kisteherautókra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról szóló rendeletnek a megbízólevelében említett tervezett felülvizsgálatával kapcsolatban?

Az EU ETS-ből származó árképzési ösztönző, valamint az **importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM)** által a kibocsátásáthelyezés kockázatával szemben biztosított hatékony védelem az **uniós iparágak szén-dioxid-mentesítésének** elsődleges eszközét jelentik azáltal, hogy bearázzák a szén-dioxidot és egyenlő versenyfeltételeket teremtenek az EU-n belül. A klímasemlegességet azonban marginális kibocsátáscsökkentéssel nem tudjuk elérni. Jelentős beruházásokra van szükség a mélyreható dekarbonizációs technológiák terén, és jelenlegi szakpolitikáink nem mindig elegendők annak biztosításához, hogy ezek a beruházások banki finanszírozásra alkalmasak legyenek. Ezért más ösztönzőkön is dolgoznunk kell. A **tisztaipar-megállapodás** lehetőséget kínál az uniós ipar versenyképességének megerősítésére és Európa szén-dioxid-mentesítésének felgyorsítására, amint azt a 7. kérdésre adott válaszomban átfogóan ismertettem. Olyan kezdeményezéseken fogunk dolgozni, amelyek célja a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatok dekarbonizációjának elősegítése, a vezető piacok fejlesztésére szolgáló keret létrehozása, és az átálláshoz szükséges finanszírozás mozgósítása.

A megfizethető tiszta energia rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének javítása olyan horizontális intézkedés, amely valamennyi iparág, köztük a kkv-k javát szolgálja. Minél gyorsabban megvalósítható a villamosenergia-hálózat dekarbonizációja, iparunk annál gyorsabban kihasználhatja annak előnyeit. Ehhez azonban a hálózat időben történő megerősítésére és a megújuló energiaforrások szakaszos jellegének sikeres kezelésére van szükség. Tekintettel arra, hogy az energiaigényes iparágak számos értékláncban jelentős szerepet töltenek be, különös figyelmet kell fordítani a dekarbonizáció felgyorsítására és lehetővé tételére, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termékek előállítására. Hasonlóképpen stratégiai fontosságú a tiszta technológiák értékláncának további megerősítése az EU-ban, a nulla nettó kibocsátási célt szolgáló iparról szóló jogszabályra építve. A Bizottság javaslatot fog tenni továbbá egy, a gépjárműiparra vonatkozó uniós ipari tervre; a gépjárműipar ugyanis Európa egyik olyan kulcsfontosságú ipari gazdasági ágazata, amelynek ki kell használnia a zöld és digitális átállásban rejlő lehetőségeket. A horizontális technológiai támogató eszközök, például a digitális technológiák, a fejlett anyagok és a körforgásos megoldások szintén kulcsszerepet játszanak.

Visszatérve az EU ETS-hez, ez éghajlat-politikánk alapja. Két fő módon mozdítja elő az ipar dekarbonizációját: egyrészt a szén-dioxid-árazással, másrészt a keletkező bevételek szén-dioxid-mentesítési megoldásokba való újbóli befektetésével. Ez a rendszer működik! Ez egy piaci alapú eszköz, amely kibocsátáscsökkentéshez vezet, jutalmazza a szén-dioxid-kibocsátás szempontjából leghatékonyabb iparágakat, és az olyan rendszereken keresztül, mint az Innovációs Alap, a szén-dioxid-szennyezés költségeit éghajlatpolitikai megoldások felé tereli. Meg kell azonban vizsgálnunk, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hogyan fogja támogatni 2030 után is az ipar dekarbonizációját, mivel a dekarbonizáció sikere azt jelenti, hogy egy olyan világ felé mozdulunk el, ahol a kibocsátás nagyon alacsony, és a szén-dioxid-eltávolítás a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatok kibocsátásának kezelésében jut szerephez. A Bizottság 2026 közepére számos, a fenntartható ipari szén-dioxid-gazdálkodás szempontjából releváns elemet értékelni fog. Szakpolitikai lehetőségeket és támogatási mechanizmusokat fog kidolgozni az ipari szén-dioxid-eltávolítással kapcsolatban, beleértve annak a kérdésnek a tisztázását is, hogy ezeket el kell-e számolni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben (EU ETS), és ha igen, hogyan. Meg fogja vizsgálni a szén-dioxid-leválasztás és -felhasználás elszámolásának módját, az új termékek kifejlesztését, valamint a szomszédos harmadik országokban tárolt szén-dioxid elszámolásának módját. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer felülvizsgálata alkalmából

megvizsgálhatjuk, hogy miként fokozható tovább annak a zöld átállás finanszírozásában betöltött szerepe.

A kibocsátási egységeknek az EU ETS keretében történő ingyenes kiosztása az elmúlt években beruházási forrás volt az ipar számára, és hozzájárult a kibocsátásáthelyezés elkerüléséhez. Az e célra már nem használt ETS kibocsátási egységek árverésre kerülnek, és a bevételeket az Innovációs Alap kapja, különös figyelmet fordítva az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) ágazatainak (vas- és acél-, alumínium-, cement-, műtrágya- és hidrogénágazatok) projektjeire.

Az **ETS2** bevezetésével az összes európai kibocsátás mintegy 75%-a szén-dioxid-árjelzés tárgyát fogja képezni. A szén-dioxid-árzásnak szociális dimenziója is van, különösen az ETS2 azon ágazataiban, amelyek a polgárok által használt fosszilis tüzelőanyagokat árazzák be (ilyen ágazat a fűtés vagy az autókban használt üzemanyag). Ezért az ETS2-t 86,7 milliárd EUR összegű Szociális Klímaalap egészíti ki, amelynek finanszírozása az ETS2-kibocsátási egységek értékesítéséből származó bevételekből történik. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a Szociális Klímaalap keretében nyújtott támogatás célzott legyen, azaz a sajátos nemzeti körülményeknek megfelelően a rászorulóakra irányuljon.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy az **Innovációs Alap** egyre fontosabb szerepet játszik az ipar dekarbonizációjának finanszírozásában. Az Innovációs Alap sikerének folytatása érdekében elő fogjuk mozdítani az „aukciót mint szolgáltatást” vagy a „támogatást mint szolgáltatást” annak érdekében, hogy a tagállamok a területükön az Innovációs Alap által megvizsgált projekteket finanszírozhassanak. Törekedni fogok továbbá arra, hogy az egységes piac előnyeinek kiaknázása érdekében elősegítsük az uniós és nemzeti erőforrások összevonását.

Tágabb értelemben meg kell kettőznünk a magánberuházások mozgósítására és katalizálására irányuló erőfeszítéseinket, mivel a közfinanszírozás önmagában nem lesz elegendő. Együtt fogok működni kollégáimmal a fenntartható finanszírozás, különösen az **átállásfinanszírozás** növelése érdekében, hogy így segítsük az ipar dekarbonizációját. A páneurópai energia- és a kapcsolódó dekarbonizációs infrastruktúra döntő fontosságú lesz gazdaságunk dekarbonizációjához. A TEN-E szakpolitikai keretében meglévő tervek, a villamosenergia- és gázpiaci keret, valamint a nemzeti energia- és klímatervek végrehajtása egyaránt kulcsfontosságú. Emellett továbbra is fontos a határokon átnyúló infrastruktúrafejlesztés megkönnyítése.

Szorosan együtt fogok működni a jólétért és az iparstratégiaért felelős ügyvezető alelnökkel, valamint a tiszta, igazságos és versenyképes átállásért felelős ügyvezető alelnökkel **az ipar dekarbonizációjának felgyorsításáról szóló új jogszabály** létrehozása érdekében. E jogi aktus révén meg fogjuk vizsgálni, hogy miként lehet a legjobban biztosítani a piacokhoz való hozzáférést, a készségeket, az engedélyezést, a finanszírozáshoz való hozzáférést és a finanszírozás mozgósítását, mivel ezek kulcsfontosságúak az iparágak dekarbonizálásának és fellendülésének támogatásához.

Végezetül ami a szén-dioxid leválasztását, szállítását és tárolását, a szén-dioxid-leválasztást és -tárolást és a szén-dioxid egységes piacát illeti, a nettó zéró kibocsátási célt szolgáló iparról szóló jogszabály, valamint a februárban közzétett ipari szén-dioxid-kezelési stratégiában szereplő intézkedések mielőbbi végrehajtására fogok törekedni, a szén-dioxid-leválasztási, -hasznosítási és -tárolási megoldások bevezetése, valamint a szén-dioxid egységes európai piacának létrehozásához szükséges infrastruktúra megvalósítása érdekében. Ami a szén-dioxid leválasztását, szállítását és tárolását illeti, a Bizottság az értéklánc szereplőit, a szén-dioxid-tárolási rendszerek üzemeltetőit és az illetékes hatóságokat támogató intézkedéseket fog megvalósítani. Ezen intézkedések közé tartozik a dinamikus piaci mechanizmusok létrehozása, a tagállamok számára az engedélyezéssel kapcsolatban nyújtott támogatás és egyéb iránymutatás, valamint egy olyan beruházási atlasz létrehozása, amely tartalmazza a potenciális szén-dioxid-tárolók helyszíneit. A szén-dioxid-eltávolítást illetően a Bizottság további szakpolitikai és támogatási mechanizmusokat fog kidolgozni az eltávolítás mértékének fokozása érdekében. Ez magában foglalja többek között annak értékelését, hogy a végleges elhelyezéssel járó eltávolítások hogyan számolhatók el a kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében, valamint az eltávolításokra vonatkozó átfogó célkitűzések értékelését a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzéssel összefüggésben. A szén-dioxid-leválasztást és -hasznosítást illetően a Bizottság meg fogja vizsgálni a szén erőforrásként való felhasználásának, valamint a szén-dioxid-leválasztás és -hasznosítás ETS-en belüli kezelésének lehetőségeit. Ami a szén-dioxid-szállítási infrastruktúrát illeti, amely valamennyi technológiai terület stratégiai támogató eszköze, a Bizottság hálózattervezési mechanizmuson kíván dolgozni, és esetlegesen javaslatot kíván tenni egy közlekedési szabályozási csomagra. Ezzel egyidejűleg erőfeszítéseket kell tenni a kibocsátások elszámolására vonatkozó számviteli szabályok kidolgozása, a szén-dioxid-áramokra vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása és a tengeri szállításra vonatkozó iránymutatások kidolgozása érdekében. Minden technológia esetében olyan támogató intézkedéseket javaslunk, mint a beruházások és a finanszírozás, a figyelemfelkeltő kampányok, a kutatás és innováció, valamint a határokon átnyúló együttműködés. Szorosan együtt fogok működni a tagállamokkal e célkitűzések elérése

érdekében, és különösen a szén-dioxid-infrastruktúra kiépítéséhez szükséges magánberuházásoknak az ágazatba vonzása érdekében.

A személygépkocsikra és a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások tervezett felülvizsgálatával kapcsolatban lásd a 7. kérdésre adott válaszomat.

11. Milyen intézkedéseket tervez az Európában előállított tiszta technológiák iránti uniós kereslet növelése érdekében, és hogyan fogja támogatni a tiszta technológiák gyártásának uniós értékláncait, többek között kínálati oldali intézkedések révén? Milyen szintű és összetételű magán- és közberuházásokat tart szükségesnek, és hogyan értékeli az uniós pénzügyi eszközök konkrét szerepét? Hogyan fogja csökkenteni az EU függőségét, különösen Kínától? Milyen keretet javasol az Európa függőségeinek csökkentésére irányuló munka részeként a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának további csökkentésére és fokozatos megszüntetésére? Milyen tervei vannak az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmussal (CBAM) kapcsolatban? Milyen intézkedéseket tervez az európai gépjárműipar versenyképessége érdekében?

Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer innovációs alapja alapvető a tiszta technológiák EU-beli fejlődéséhez. Az eddigiekhez hasonlóan a jövőben is fogunk pályázati felhívásokat közzétenni a tiszta technológiákra, többek között ezek gyártására vonatkozóan, méghozzá a rezilienciára vonatkozó kritériumok figyelembevételével, a „nettó zero” iparról szóló jogszabály célkitűzéseinek fényében. Az Innovációs Alaphoz benyújtott, a felhívásokban meghatározott minimális értékelési küszöbértékeket meghaladó projektjavaslatok megkapják a Stratégiai Technológiák Európai Platformja (STEP) keretében bevezetett STEP (szuverenitási) pecsétet, függetlenül attól, hogy a pályázat részesül-e finanszírozásban vagy sem az Innovációs Alap keretében. A pecsét célja, hogy megkönnyítse e projektek esetében az egyéb finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférést, többek között a kohéziós politikai alapok és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében.

Ami a magán- és közberuházások összetételét illeti, az igények túlnyomó részét a magánfinanszírozásnak kell fedeznie. Más szóval a magánberuházások esetében fontos az üzleti megalapozottság. Ennek biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy: először is elmélyítsük a magántőkepiacokat, ahogy azt a Letta- és a Draghi-jelentés is javasolta; másodsorban növeljük a fenntartható finanszírozást, különös tekintettel az átállásfinanszírozásra; harmadszor pedig a lehető legtöbb dekarbonizációs beruházás esetében biztosítsuk a bankképességet. A közfinanszírozást az utóbbi célkitűzésekre és azokra a beruházásokra kell korlátozni, amelyek esetében a bankképesség más módon nem biztosítható (például egyes infrastrukturális beruházások).

Amennyiben a magánbefektetés esetében a finanszírozáshoz való hozzáférés jelent problémát, a pénzügyi eszközöket előnyben kell részesíteni a támogatásokkal szemben. Az InvestEU bizonyította a magánfinanszírozás mozgósítására szolgáló uniós eszközök hozzáadott értékét.

Az Innovációs Alap a kockázatosabb ipari projektekbe történő beruházások magánfinanszírozásának mozgósítására szolgáló, jól működő eszközök egy másik példája. Ha hatékonyabb módszereket találunk a támogatások és a pénzügyi eszközök kombinálására, az a közpénzek költséghatékonyabb felhasználását eredményezheti, valamint felgyorsíthatja a vállalatokkal való pénzügyi megállapítások létrehozását. Szintén alapvető fontosságú a fenntartható finanszírozás növelése, különösen az átállás és a reziliencia érdekében. Emellett a vállalatok és a befektetők számára az információk könnyebben elérhetővé tétele, valamint a hiteles és az éghajlat-politikai jogszabályokhoz igazodó átállási tervek hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a finanszírozási források az éghajlat-politikai és növekedési célkitűzéseink elérésének támogatására legyenek átcsoportosítva.

A kereskedelempolitikának is fontos szerep jut az energiaigényes iparágak dekarbonizációjának és a tiszta technológiai iparág diverzifikálásának támogatásában, továbbá az exportlehetőségek fellendítésében, a tisztességtelen versennyel szembeni védelemben, valamint a tisztességes és egyenlő versenyfeltételek biztosításában. Ami a tiszta technológiát illeti, a különböző ágazatok különböző kihívásokkal néznek szembe a globális verseny tekintetében, és a kereskedelempolitika az exportlehetőségek megnyitásával, az uniós piac védelmével vagy különösen a kritikus fontosságú nyersanyagok ellátásának biztosításával támogathatja őket. Az EU egyes „nettó zero” ipari ágazatokban nettó exportőr. Például a szélenergia esetében a 2022. évi adatok alapján az uniós gazdasági ágazat a világpiacon mintegy 30%-os részesedéssel rendelkezik. Ezért fontos, hogy iparunk számára is előmozdítsuk a harmadik országok piacaihoz való hozzáférést.

Az EU függőségeinek csökkentése egyrészt saját versenyképességünk és innovációs képességeink előmozdítását jelenti otthon, másrészt partnerségek létrehozását új piacok és külföldi beszerzési források megnyitása érdekében. Továbbra is szorosan együtt fogunk működni partnereinkkel az ellátási lánc rezilienciájának megerősítése érdekében, mind kétoldalú együttműködés révén, mint az ellátási láncokkal foglalkozó EU-Japán munkacsoport

esetében, mind pedig plurilaterálisan (azaz a G7-ek összefüggésében). Ezeket az erőfeszítéseket tovább fokozzák a meglévő eszközök, például a Global Gateway és az olyan új eszközök, mint a tiszta kereskedelmet szolgáló és beruházási partnerségek.

A Bizottság fontos lépéseket tett a Kínától való függőség kezelése érdekében, de még többre van szükség. Mind a nettó zéró iparról szóló jogszabály, mind a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabály a kritikus alkatrészek és anyagok esetében az ellátás diverzifikálásának szükségességére és eszközeire, valamint az EU-ban szükséges elegendő gyártási bázis biztosítására összpontosít. Hasonlóképpen, az elmúlt hónapban előterjesztettük az Innovációs Alap keretében tartandó következő hidrogénaukciókra vonatkozó szabályokat, amelyek kifejezett kritériumokat tartalmaznak majd a diverzifikált ellátási láncok alakításához, beleértve az elektrolízátorok uniós gyártását is. Ez kulcsfontosságú az ellátásbiztonság és az adatbiztonság fenntartásához. A tisztaiipar-megállapodás várhatóan lehetővé teszi, hogy alaposabban foglalkozzunk ezzel a kérdéssel. Az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) hozzá fog járulni az EU éghajlat-politikai célkitűzéseihez, kezelni fogja a kibocsátásáthelyezéssel kapcsolatos aggályokat, miközben lehetővé teszi a dekarbonizált uniós iparba történő beruházásokat. **Ami a fosszilis tüzelőanyagok támogatását illeti**, a 6. kérdésre adott válaszomban kifejtettem az álláspontomat.

Ami az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust illeti, biztosi kinevezésem megerősítése esetén szorosan nyomon fogom követni a CBAM teljes körű és időben történő végrehajtását az átmeneti időszakban és azt követően. Együtt fogok működni a jóléért és az iparstratégiaért felelős ügyvezető alelnökkel és más bizottsági szolgálatokkal a CBAM-rendeletben előírtaknak megfelelően a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok előkészítése érdekében. Ez biztosítani fogja a CBAM zökkenőmentes végrehajtását, miközben az összes érintett szereplőre, különösen a kkv-kra nehezedő adminisztratív terheket a minimálisra szorítjuk. Biztosítani fogom, hogy a Bizottság továbbra is meghallgassa az érdekelt feleket, köztük a vállalkozásokat és a nemzeti közigazgatásokat, de a harmadik országbeli partnereket is, mivel azt akarjuk, hogy a végrehajtási intézkedések a lehető leghatékonyabbak és legeredményesebbek legyenek. Gondoskodni fogok arról, hogy a Bizottság a jelenlegi átmeneti időszakból levont valamennyi tanulságot figyelembe vegye. Jövő év végéig felülvizsgálati jelentést nyújtunk be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés tartalmazza majd a CBAM további árutípusokra történő esetleges kiterjesztésének, a közvetett kibocsátások hatályának valamennyi érintett ágazatra való esetleges kiterjesztésének, a CBAM irányításának, valamint a rendelet fejlődő országokra és különösen a legkevésbé fejlett országokra gyakorolt nemzetközi hatásának értékelését.

Végezetül **az európai gépjárműipar versenyképessége** kritikus fontosságú az EU gazdasága számára: a GDP több mint 7%-át teszi ki, és közvetlenül és közvetve mintegy 13 millió munkahelyet biztosít. Az uniós ipar versenyképességét az átállás során támogató megfelelő keret meghatározása alapvető fontosságú.

A személygépkocsikra és kisteherautókra, valamint a nehézgépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások hosszú távon biztonságot és kiszámíthatóságot nyújtanak a piac számára a gépjárműiparban szükséges változások nagyságrendjét illetően. A szóban forgó előírások irányítóként szolgálnak a tiszta technológiákba történő beruházások, az új értékláncok EU-n belüli fejlesztése, az infrastruktúra, valamint a munkavállalók továbbképzése és átképzése terén. Más intézkedések már most is léteznek a kibocsátásmentes mobilitásra való sikeres átállás támogatására, és ezek teljes körű végrehajtása kulcsfontosságú lesz. Itt említhetjük a következőket: az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendelet (célja az elektromos és egyéb töltőinfrastruktúra kiépítésének felgyorsítása), az akkumulátorokról szóló rendelet (célja, hogy az uniós piacon forgalomba hozott akkumulátorok egész élettartamuk alatt fenntarthatók és körforgásosak legyenek), a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabály (célja a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való biztonságos és fenntartható ellátás biztosítása), valamint a hálózatokra vonatkozó uniós cselekvési terv (célja a villamosenergia-hálózat korszerűsítésének biztosítása az elektromobilitás integrációja érdekében). További kezdeményezésekre is szükség lesz az ágazat versenyképességének támogatásához, és e tekintetben – kinevezésem esetén – együtt fogok működni más biztosokkal a tisztaiipar-megállapodáson a beruházások felszabadítása, a tiszta technológiák vezető piacainak létrehozása, valamint a vállalkozások növekedéséhez és versenyéhez szükséges feltételek megteremtése érdekében. Az ipar dekarbonizációjának felgyorsításáról szóló jogszabály célja, hogy beruházásokat irányítson az átállás alatt álló iparágakba, és további támogatást nyújtson nekik, különösen a kapcsolódó tervezési, pályázati és engedélyezési eljárások felgyorsítása révén. Végezetül segíteni fogom a fenntartható közlekedésért és idegenforgalomért felelős biztost abban, hogy uniós ipari tervet dolgozzon ki a gépjárműiparra vonatkozóan.

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság kérdése

12. Megbízólevele megemlíti, hogy „tovább fogja erősíteni a szociális és igazságos átmenet keretét”. Az európai zöld megállapodás keretében az igazságos átmenet jelenlegi kerete iránymutató, nyomonkövetési és

finanszírozási eszközökből áll. A magas energia- és megélhetési költségek, valamint a növekvő egyenlőtlenségek fényében az EU-nak ambiciózusabb és szilárdabb keretet kell létrehoznia, amely kötelező erejű intézkedéseket is magában foglal, és kezdettől fogva kiegészítő jelleggel foglalkozik a környezeti és társadalmi dimenziókkal.

Az éghajlatért, a nettó zéró kibocsátásért és a tiszta növekedésért felelős biztosjelöltként milyen konkrét jogalkotási intézkedéseket fog hozni annak érdekében, hogy mindenki számára biztosított legyen a szociális és igazságos átmenet? Milyen intézkedéseket fog javasolni az igazságos átmenet megerősített keretének részeként, és hogyan fogja előmozdítani a fenntartható termékek és szolgáltatások elérhetőségét, hozzáférhetőségét és megfizethetőségét? Hogyan fog Ön hozzájárulni a fenntartható, minőségi munkahelyek létrehozásához, a kollektív szerződések alkalmazásához, valamint a munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogának érvényesítéséhez? Továbbá hogyan fogja bevonni a szociális partnereket ebbe a munkába?

Az átállás akkor lesz sikeres, ha egyben méltányos is. **Az előző Bizottság olyan fontos intézkedéseket terjesztett elő, amelyek a méltányosságot helyezik az európai zöld megállapodás középpontjába,** különösen a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Alapon, az Európai Szociális Alap Pluszon, az Igazságos Átmenet Alapon és a Szociális Klímaalapon keresztül nyújtott és tervezett finanszírozás révén. A klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról szóló tanácsi ajánlás konkrét iránymutatással szolgált a tagállamok számára arra vonatkozóan, hogy miként kezeljék az átállás foglalkoztatási és szociális vonatkozásait. Az olyan kezdeményezésekben, mint az energiahatékonysági irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv, fontos méltányossági elemeket építettünk be, például az energiaszegénység kezelését.

Azonban még mindig van teendőnk. Szorosan együtt fogok működni a tiszta, igazságos és versenyképes átállásért felelős ügyvezető alelnökkel és az emberekért, készségekért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnökkel a meglévő eszközök, például a nemzeti energia- és klímatervek e célra történő kiaknázásának maximalizálása érdekében. Az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló rendelet felülvizsgálata során meg fogom vizsgálni, hogy miként lehetne hatékonyabban kezelni az igazságos átmenettel kapcsolatos kihívásokat és lehetőségeket. Szorosan együtt fogok működni a biztosi testületben dolgozó kollégáimmal annak érdekében, hogy mindenki számára igazságos átmenetet biztosítsunk, és megteremtjük a megfelelő feltételeket a vállalatok számára közös céljaink eléréséhez, többek között azáltal, hogy megkönnyítjük a nyomon követést és a helyszíni végrehajtást, elemezzük a lehetséges hiányosságokat, és közös, proaktív megoldásokat alakítunk ki.

A **finanszírozás** elengedhetetlen a méltányos és igazságos átmenethez. Az európai vállalatok versenyképességének növelése egyúttal munkahelyteremtést és az embereknek a változások sikeres kezelésére való felkészítését is jelenti. A sikeres zöld átálláshoz szükséges beruházások közé tartoznak az emberek és a vállalkozások átállásban való támogatására irányuló beruházások is. Különös figyelmet kell szentelni az olyan átképzési és továbbképzési lehetőségek biztosítására, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy megragadják az átállásban rejlő lehetőségeket és szembenézzenek az átállás kihívásaival. Az első prioritás a NextGenerationEU helyreállítási eszközökből és a jelenlegi költségvetésből származó források felhasználásának biztosítása lesz. Kollégáimmal együtt gondoskodni fogok arról, hogy a Szociális Klímaalap a kezdetektől támogatást nyújtson a kiszolgáltatott helyzetben lévők, különösen az energiaszegénység vagy a közlekedési szegénység által érintett személyek számára. A következő többéves pénzügyi keretről folytatott megbeszélések sérelme nélkül támogatom az elnöknek a 2024–2029-es politikai iránymutatásban foglalt azon kötelezettségvállalását, hogy a hosszú távú költségvetés egészében jelentősen nőni fog az igazságos átmenetre szánt finanszírozás. Együtt fogunk működni egy olyan egyszerűbb, célzottabb és reagálóképes hosszú távú költségvetés kialakítása érdekében, amely tükrözi az európai stratégiai prioritásokat és azon törekvésünket, hogy az új Bizottság a beruházások Európai Bizottsága legyen.

Ami a **fenntartható termékek és szolgáltatások** átfogó kérdését illeti, a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó keret lehetővé teszi az energiafogyasztó termékekre vonatkozó szabványok meghatározásával kapcsolatos fontos munka fokozását, amely munka célja, hogy ne kerüljenek forgalomba túl nagy energiafogyasztású termékek. Számos meglévő követelményt aktualizálni kell, mivel a rendelkezésre álló technológiák folyamatosan fejlődnek – ezt a munkát teljes mértékben támogatni fogom. A javíthatóságra, valamint az általános működésre és a veszélyes kibocsátások elkerülésére vonatkozó rendelkezésekkel megvédjük a fogyasztókat az indokolatlan költségektől, és még inkább kiszorítjuk a nem fenntartható és káros termékeket a piacról. Ezzel párhuzamosan a jövőbeli uniós digitális terméktűlével által támogatott, naprakész energia- és fenntarthatósági címkézés lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy olyan termékeket válasszanak, amelyek teljes tulajdonlási költsége és környezeti lábnyoma a legalacsonyabb. Együtt fogunk működni a tagállamokkal a piacfelügyelet és a környezettudatos tervezésre és az energiacímkézésre vonatkozó követelmények piacfelügyeletének és végrehajtásának javítása, valamint a csalások megelőzése érdekében is. Tekintettel a zöld állításokról szóló irányelv közelgő végrehajtására, amelynek esetében folyamatban van az együtdöntési eljárás, azon fogunk munkálkodni, hogy egyértelmű szabályokat javasoljunk az éghajlattal kapcsolatos félrevezető

állítások alkalmazása ellen, lehetővé téve ugyanakkor a vállalatok és a fogyasztók számára az éghajlatbarát termékek beazonosítását. Az építési termékek és a kulcsfontosságú ipari termékek esetében megbízható információkat fogunk szolgáltatni az éghajlati lábnyomra vonatkozóan, lehetővé téve ezáltal vezető piacok létrehozását az európai ipar számára. A fenntartható termékek megfizethetőségének kérdése kapcsán alapvető fontosságú szem előtt tartani a legkiszolgáltatottabb fogyasztókat, és biztosítani az áruk és szolgáltatások megfizethetőségét. Szorosan együtt fogok működni más biztosokkal, kezdve az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal, a megfizethető és fenntartható lakhatás, valamint az olcsóbb és tiszta energia előmozdítása érdekében. A Szociális Klímaalap kulcsszerepet játszik e tekintetben. Az energiaügyért és lakhatásért felelős biztossal és a tiszta, igazságos és versenyképes átállásért felelős ügyvezető alelnökkel együtt meg fogjuk vizsgálni az adózási szempontokat és a fosszilis tüzelőanyagok káros támogatását is. Hatékonyabbá kell tennünk a fosszilis tüzelőanyagokról való átállás jelenlegi ösztönzőit, és az ehhez kapcsolódó forrásokat a dekarbonizációra és az igazságos átmenetre irányuló beruházások felé kell irányítanunk.

Az igazságos átmenetre irányuló munka során alkalmazni fogom azt az elvet, amelyet az elnök politikai iránymutatásában is rögzített, és amely kimondja, hogy „**az embereknek és munkahelyeiknek továbbra is a szociális piacgazdaság középpontjában kell maradniuk**, még akkor is, ha iparágaink és gazdaságaink átalakulnak”. A klímasemlegességre való átállás a jövőben is további készségigényeket fog generálni mind az új „tiszta” ágazatokban, mind a meglévők átalakítása során. Ezek a további igények egy olyan időszakban lépnek fel, amikor tartós munkaerő- és szakemberhiánnyal nézünk szembe, valamint új munkavállalókkal kell felváltanunk az idősödő munkaerőt. Együtt fogok működni az emberekért, készségeikért és felkészültségükért felelős ügyvezető alelnökkel annak érdekében, hogy az EU a **készségek Uniójává** váljon.

Úgy vélem, hogy nem lehet igazságos az átmenet, ha nem hallgatjuk meg azokat, akik a legnagyobb kihívásokkal néznek szembe. **Együtt fogok működni a szociális partnerekkel** annak megvitatása érdekében, hogy miként lehet leküzdeni az átállás előtt álló jelentős akadályokat, és biztosítani a minőségi munkahelyek létrehozását. Ezen belül kiveszem a részemet a szociális partnerekkel közösen kidolgozandó, **a minőségi munkahelyekre vonatkozó ütemtervvel** kapcsolatos munkából. Adott esetben támogatni fogom kollégáimat abban is, hogy a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció területén meglévő uniós jogokat a társadalmi és méltányos átállás előrevitele érdekében alkalmazzák és érvényesítsék. Emellett a Bizottság továbbra is pénzügyi támogatást nyújt a szociális partnerek projektjeihez annak érdekében, hogy ezek a jogok az átállásból eredő változások támogatása érdekében a gyakorlatban is érvényesüljenek.

Végezetül kezelniük kell az **éghajlati kockázatokat** az életszínvonal megőrzése és javítása, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és az emberek védelme érdekében. Az éghajlati kockázatok kezeléséről szóló 2024. évi közleményre építve azon fogok munkálkodni, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó, a közeljövőben elkészülő terv keretében megerősítsük az igazságos rezilienciát. Más biztosokkal együttműködve meg fogom vizsgálni, hogy melyek azok az uniós szintű eszközök, amelyek segíthetik a döntéshozókat abban, hogy demokratikus folyamataikba beépítsék az éghajlati kockázatokra vonatkozó információkat, valamint hogy az igazságos rezilienciára és a társadalmilag igazságos alkalmazkodásra épülő politikákat dolgozzanak ki.

A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság kérdése

13. Ursula von der Leyen elnök megbízta az éghajlatért, a nettó zéró kibocsátásért és a tiszta növekedésért felelős jövőbeli biztost, hogy támogassa a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó meglévő éghajlat-politikai jogi keret végrehajtását, beleértve a soron következő felülvizsgálatokat, valamint hogy biztosítsa az európai nettó zéró infrastruktúrába történő elegendő beruházást. Hogyan kíván hozzájárulni a közlekedéssel kapcsolatos jogszabályok megfelelő és időben történő végrehajtásához, miközben egyenlő versenyfeltételeket biztosít az európai közlekedési vállalatok számára, biztosítja az európai közlekedési ágazat versenyképességét, valamint a magas színvonalú és vonzó munkahelyeket Európában? Mi lenne az Ön stratégiája és ütemterve annak érdekében, hogy elegendő beruházást biztosítson többek között a nettó zéró technológiákba, az üzemanyagokba, az elektromos és egyéb töltőinfrastruktúrába a közlekedési ágazat dekarbonizációja érdekében?

A közlekedés az európai gazdaság gerincét képezi, és elősegíti az emberek mobilitását. A közlekedési ágazat mintegy 5%-kal járul hozzá az EU GDP-jéhez, és több mint 10 millió embernek ad munkát. Közvetlenül elősegíti a növekedést más ágazatokban. A turizmus szempontjából – mivel Európa továbbra is a világ első számú úti célja – a közlekedési összeköttetések alapvetően fontosak a 3,5 millió vállalkozás és 20,4 millió alkalmazott boldogulásához.

A közlekedés azonban társadalmunk és a környezet számára költséggel is jár. **A közlekedés az EU gazdaságának egyetlen olyan jelentős ágazata, ahol a kibocsátások még mindig magasabbak, mint 1990-ben**, ami nagyrészt

a közlekedési kereslet jelentős növekedésének tudható be. Az EU 2030-ig teljesítendő legalább 55%-os nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzésének és a 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzésnek a teljesítéséhez ambiciózus szakpolitikákra és intézkedésekre van szükség valamennyi ágazat – többek között a közlekedés – kibocsátásának gyors és kielégítő csökkentése érdekében. Amint azt a 2040-re és 2050-re vonatkozó célok hatásvizsgálatai is mutatják, a klímasemlegesség elérése érdekében 2050-ig 90%-kal kell csökkenteni a közlekedésből származó kibocsátásokat. A kibocsátásmentes mobilitásra való átállás – legyen szó akár a személyek, akár az áruk mobilitásáról – lehetőséget kínál a szennyezés csökkentése révén az életminőség javítására, valamint arra, hogy az európai ipar folytassa az innovációt és minőségi munkahelyeket teremtsen az értékláncok egészében. Ez elengedhetetlen iparágaink versenyképességének megerősítéséhez és ahhoz, hogy globális vezető szerephez segítsük őket, mivel más piacok gyorsan haladnak a kibocsátásmentes mobilitás felé. A zöld gazdaságra való átállást oly módon kell végrehajtani, hogy az ne veszélyeztesse, hanem javítsa a konnektivitást és a fenntartható közlekedési lehetőségekhez való megfizethető hozzáférést valamennyi uniós polgár számára.

Szorosan együtt fogok működni a fenntartható közlekedésért és turizmusért felelős biztossal ezen célok megvalósítása érdekében.

Ezzel összefüggésben az EU olyan **átfogó keretet hozott létre az átálláshoz**, amely a „szennyező fizet” elven alapul, és most alapvető fontosságú, hogy előrelépünk ennek végrehajtása terén. Ami a közúti közlekedést illeti, a járművek szén-dioxid-kibocsátási előírásai egyértelmű célértékeket rögzítenek: az EU-ban 2035-től kezdődően nyilvántartásba vett új személygépkocsik, kisteherautók és városi autóbuszok esetében a kibocsátáscsökkentési célérték 100%, a nehézgépjárművek esetében pedig 2040-től 90%. A kibocsátásmentes járművek iránti kereslet világszerte növekszik, ezért továbbra is ösztönözni kell a technológiákba, az infrastruktúrába, a készségekbe és az új értékláncok fejlesztésébe történő beruházásokat annak érdekében, hogy a kibocsátásmentes mobilitásra való globális átállásban az uniós ipar jobb versenyhelyzetbe kerüljön. E tekintetben alapvető fontosságú a szén-dioxid-kibocsátási előírások stabilitása és végrehajtása, mivel azok hosszú távon kiszámíthatóságot biztosítanak az ágazatban szükséges beruházások bevezetéséhez. A politikai iránymutatásoknak és a megbízólevelemben foglaltaknak megfelelően a tervezett felülvizsgálat részeként a rendelet célzott módosítására kerül sor annak érdekében, hogy az e-üzemanyagok szerephez jussanak a technológiasemleges megközelítésben. Emellett az **ETS2-vel** bevezetésre kerül a közúti közlekedésre vonatkozó szén-dioxid-árzás, ami a beruházásokra irányuló gazdasági ösztönzőkkel fogja kiegészíteni a szén-dioxid-kibocsátási előírásokat (valamint más szakpolitikákat, például az energiahatékonyságot és a megújuló energiát). Készen állunk arra, hogy 2025 januárjában megkezdjük a kibocsátások nyomon követését és jelentését. A Bizottság támogatást nyújt a tagállamoknak a rendszer zökkenőmentes elindításához és az EU-n belüli egységes végrehajtáshoz.

Az EU kísérő intézkedéseket is bevezetett, többek között az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló rendeletet és az akkumulátorokról szóló rendeletet, amelyek Európa-szerte biztosítani fogják a kibocsátásmentes járművek számára szükséges töltőinfrastruktúra kiépítését, tovább növelve azok vonzerejét az uniós polgárok és vállalkozások számára.

Az uniós ipar egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság indokolt esetben piacvédelmi eszközöket is alkalmazni fog, amint azt a Kínából importált elektromos autókra vonatkozó szubvencióellenes intézkedésekkel is tette.

A szén-dioxid-árzás légi közlekedésben betöltött szerepének növelése és a tengeri közlekedésben való bevezetése nyomán ezekben az ágazatokban a dekarbonizált közlekedési megoldások számára javulni fognak a versenyfeltételek, amelyek továbbra is kritikus fontosságúak ezen nemzetközi ágazatok esetében. Ez az oka annak, hogy az EU ETS az útvonalak tekintetében valamennyi légitársaság számára biztosított egyenlő bánásmódon alapul, és a tengeri szállítás tekintetében lobogósemleges. Nemzetközi szinten a Bizottság a nemzetközi légi közlekedésben alkalmazandó kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszer (CORSIA) megerősítésével és a harmadik országok részvételének ösztönzésével növeli fellépéseinek ambícióját. Az EU ETS ugyanakkor biztosítékokat tartalmaz légitársaságaink versenyképességének megőrzésére vonatkozóan. Az EU ETS-t a légi közlekedés dekarbonizációját ösztönző egyéb intézkedések egészítik ki, nevezetesen a ReFuelEU légiközlekedési rendelet, a „Szövetség a kibocsátásmentes légi közlekedésért” elnevezésű kezdeményezés, valamint a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok értékláncával foglalkozó ipari szövetség.

A **tengeri közlekedés** tekintetében a FuelEU tengerészeti rendelet és az EU ETS tengeri közlekedési ágazatra való kiterjesztése keretben biztosít az ágazat tiszta energiára való átállásához, és jelentős ipari és versenyképességi lehetőségeket kínál az uniós vízi szállítási értéklánc egésze számára. Ezzel az erős uniós szabályozási kerettel és az adókiírással kockázatának kezelésére szolgáló intézkedésekkel az uniós ipar megfelelő helyzetben van ahhoz,

hogy vezető szerepet töltsön be a fenntartható és digitálisan fejlett hajózás terén. A Bizottság továbbra is nyomon fogja követni az ágazat versenyképességét befolyásoló tényezőket, valamint az energetikai átállásával kapcsolatos jövőbeli lehetőségeket és kihívásokat. Segíteni fogom a fenntartható közlekedésért és turizmusért felelős biztost a tengerhasznosítási ágazatra vonatkozó stratégia kidolgozásában, és támogatni fogom a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) a hajózás 2050-ig történő szén-dioxid-mentesítésére irányuló átfogó intézkedéscsomag megvalósítására irányuló munkájában.

Az európai közlekedési vállalatok versenyképességének alapja a képzett és rátermett munkaerő. Együtt fogok működni a fenntartható közlekedésért és turizmusért felelős biztossal az ágazatban jelenleg tapasztalható munkaerőhiány kezelése, valamint a munkaerő közlekedési módokon átívelő átképzésével és továbbképzésével kapcsolatos kihívások kezelése érdekében. Kinevezésem esetén támogatni fogom a nemzeti hatóságok és az érintett érdekelt felek azon munkáját, amelynek célja, hogy a munkaerő rendelkezzen az új technológiákhoz és az innovációhoz való alkalmazkodáshoz szükséges készségekkel. Emellett továbbra is támogatni fogom a készségfejlesztési paktum keretében végzett munkát a gépjárműipar, valamint a hajógyártás és a tengeri technológia területén. Az olyan programok és alapok, mint az Európai Szociális Alap+ és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz fontos lehetőségeket jelentenek.

Az **EU ETS Innovációs Alap** fontos szerepet játszik a dekarbonizációban, miközben segít fenntartani a közlekedési ágazat versenyképességét. A légi közlekedés esetében további 20 millió ETS kibocsátási egységre vonatkozó ösztönző került létrehozásra a fenntartható légi jármű-üzemanyagok használatának felgyorsítása érdekében. A hajózási ágazatban 2030-ig 20 millió ETS kibocsátási egység áll rendelkezésre az ágazat beruházásainak támogatására. A fenntartható alternatív üzemanyagok előállításába, az elektromos kompokba, a meglévő hajók energiahatékonyabbá tételét célzó flotta felújítási szolgáltatásokba vagy a széllal segített meghajtással kapcsolatos EU-n belüli megoldások bevezetésébe történő beruházások jó példái a hatékony éghajlat-politikai fellépés és az ipari vezető szerep ötvözésében rejlő jelentős potenciálnak. Az ETS Innovációs Alap mellett a szintén az EU ETS bevételeiből finanszírozott Modernizációs Alap 13 alacsonyabb jövedelmű tagállamban finanszírozhat kibocsátásmentes mobilitási infrastruktúrát. A kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó bevételeket a tagállamok felhasználhatják a közlekedési ágazat éghajlat-politikai intézkedéseibe való beruházásokra. Egyes tagállamok már most is jelentős részt használnak fel erre a célra.

Támogatni fogom, hogy megbízatásom korai szakaszában elfogadásra kerüljön egy átfogó **fenntartható közlekedési beruházási terv**, amely stratégiai megközelítést vázol fel a közlekedési dekarbonizációs megoldásokba történő beruházások növelésére és rangsorolására, különösen a kibocsátáscsökkentési nehézségekkel szembenező ágazatok, például a légi közlekedés és a tengeri közlekedés tekintetében, valamint biztosítja az olcsó, fenntartható és biztonságos energiaellátáshoz való hozzáférést. Fontos, hogy egész Európára kiterjedő eszközöket fejlesszünk ki annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a nemzeti eszközök sokfélesége, mivel ez a belső piac torzulásának vagy a tagállamok közötti támogatási verseny kialakulásának kockázatával jár.

Végezetül a tiszta közlekedési módok, például a vasút számos esetben alternatívát kínálhatnak mind az utasok, mind az áruk számára, és jobban integrálni kell őket a közlekedési rendszerbe.

Az Adóügyi Albizottság kérdése

Az EU pénzügyi ágazatának adóügyi kerete

14. Megbízólevele szerint Ön „innovatív megoldásokat fog találni az EU pénzügyi ágazatának koherens adóügyi kerete érdekében”. Milyen konkrét változtatásokat javasol az uniós adópolitikában i. az utóbbi megvalósítása, ii. a magánberuházások növelése, valamint a vállalatok és magánszemélyek adókikérülésének és adókijátszásának csökkentése érdekében, iii. hogy egyszerűsítse az adórendszert a határokon átnyúló befektetések előtt álló adózási akadályok felszámolása és a vállalkozások finanszírozása terén a saját tőke növelése érdekében, felgyorsítva ezáltal a tőkepiaci unió kiteljesítését, és iv. hogy folytassa a társasági adózás reformját az EU-ban? Hogyan látja a tőkeadók harmonizációjának szerepét a megtakarítási és beruházási unió fejlődésével összefüggésben, amint azt a Letta-jelentés előíranyozza?

A pénzügyi szektor döntő szerepet játszik a gazdaságban. A munkahelyteremtés (2023-ban 4,9 millió EUR) és a GDP (618 milliárd EUR, 2022-ben az uniós GDP mintegy 4,3%-a) tekintetében betöltött alapvető szerepén túl megtakarításokat gyűjt össze, és azokat finanszírozási és beruházási formákon keresztül átirányítja a polgárokhoz és a vállalatokhoz. Ez a közvetítői szerep alapvető fontosságú, és a pénzügyi szolgáltatások megfelelő működése elengedhetetlen ahhoz, hogy gazdaságaink, és ezen belül az innováció hatékony finanszírozása révén reziliens gazdasági növekedés valósuljon meg. A pénzügyi szektor tehát az európai versenyképesség alapvető eleme.

Biztosi kinevezésem megerősítése esetén a pénzügyi rendszer által a gazdaságban betöltött kulcsfontosságú funkciók támogatása érdekében törekedni fogok az adózási szabályok korszerűsítésére.

Az előző Bizottság megbízatása során fontos lépésre került sor. A forrásadó-rendezési eljárások területén a Tanács elfogadta a FASTER-irányelvet (a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről szóló irányelvet). Ez már eleve nagyon fontos lépés a helyes irányba, és ugródeszka a politikai iránymutatásokban előirányzott európai megtakarítási és beruházási unió létrehozása szempontjából. A FASTER-irányelv révén a befektetők könnyebben és gyorsabban kaphatják meg a forrásadó-többletek visszatérítését, és ezáltal elkerülhetik a kettős adóztatást. Az irányelv emellett a befektetők, a pénzügyi közvetítők és az adóhatóságok javát szolgáló szigorú adórendezési eljárásokat is tartalmaz az adóvisszaélések elleni küzdelem érdekében. Ezek az egységes eljárások a becslések szerint évi 5,17 milliárd eurót takarítanak meg a befektetők számára.

Azonban még ennél is többre van szükség. Ezért arra fogok törekedni, hogy átfogóan megvizsgáljuk a jelenlegi adózási keretet, és szükség esetén reformokat fogok javasolni. A szabályozási oldalon eddig is sok intézkedés történt a pénzügyi szektor túlzott kockázatvállalásával és a pénzügyi válság következményeinek enyhítésével kapcsolatos kérdések kezelése érdekében. A jövőben ugyanilyen fontos lesz annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazatra alkalmazandó adózási szabályok hozzájáruljanak a megtakarítási és beruházási unió megvalósításához, és fokozzák az EU versenyképességét.

A pénzügyi ágazatra alkalmazandó adózási szabályok Unió-szerte jelentősen eltérnek: a tagállamok számos különböző ágazatspecifikus adót alkalmaznak, ami összetettséget és torzulásokat okoz az egységes piacon. Az EU pénzügyi ágazatában működő vállalkozások a gazdaság egészére vonatkozó adókon, például a társasági adókon felül számos, egymástól eltérő ágazati adóval szembesülnek, beleértve a biztosítási díjakat, a pénzügyi intézmények által fizetendő díjakat, a speciális béradókat és a pénzügyi tranzakciós adókat. Az EU-ban számos pénzügyi szolgáltatás mentesül a héa alól. Ez a mentesség, amely az uniós héairányelv értelmében kötelező, több mint 40 éve létezik, és számos tekintetben elavult. Azzal, hogy a digitális technológiák egyre nagyobb mértékben beépülnek a pénzügyi ágazatba és szélesebb értelemben a társadalomba, olyan új szolgáltatások születnek, amelyek a jelenlegi adózási keret elfogadásakor még nem léteztek. Ezen adómentesség nyomán a pénzügyi szektor nincs aluladóztatva, mivel a héa a vállalkozások számára költségmentes.

Ennek fényében – biztосként – gondoskodni fogok arról, hogy a pénzügyi ágazat adóztatására vonatkozó megfelelő szabályok áttekintésekor az összes fent említett szemponttal foglalkozzunk, így a héával, valamint azzal, hogy az uniós tagállamokban alkalmazott ágazati adókra vonatkozó nemzeti szabályok akadályozzák-e a határokon átnyúló műveleteket, és gátolják-e a digitalizációt, a versenyképességet és az innovációt az egységes piacon. Ez az oka annak, hogy részletes tanulmány készül a kérdés feltárására. Mivel ez olyan adók módosítását vonhatja maga után, amelyeket jelenleg teljes mértékben nemzeti szinten szabályoznak, a tagállamok és a pénzügyi ágazat bevonásával széles körű eszmecsere lesz szükség.

Felismerve azokat a nehézségeket, amelyekkel a kockázati tőkével vagy a növekedési tőke egyéb formáival támogatott induló és növekvő innovatív vállalkozások szembesülnek az EU-n belüli finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés során, vállalom, hogy a globális bevált gyakorlatok figyelembevételével megvizsgáljuk a befektetők innovatív vállalkozásokba vagy tevékenységekbe való befektetését ösztönző különböző lehetőségeket.

Minden új kezdeményezéshez vagy javaslathoz alapos egyeztetésre, az összes érdekelt féllel való együttműködésre és a különböző lehetőségek értékelésére lesz szükség. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén más érintett biztosokkal és ügyvezető alelnökökkel, valamint a Parlamenttel, a Tanáccsal és az érdekelt felekkel is együtt fogok működni.